

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Cihlářové a přísedících Ing. Aleny Musilové a MUDr. J. Veverky, CSc. v hlavním líčení konaném dne 16. prosince 2020 v Praze

takto:

Obžalovaní

1. **P. S.**, nar. xxx ve městě xxx, Italská republika, státní příslušník Italské republiky, trvale bytem xxx Italská republika,
2. **Y. Ch.**, nar. xxx ve městě xxx, Běloruská republika, státní příslušník Běloruské republiky, OSVČ, naposledy bytem xxx, Italská republika, t. č. neznámého místa pobytu, proti kterému je vedeno trestní řízení jako proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. řádu,
3. **M. R.**, nar. xxx ve městě xxx, Ukrajinská republika, státní příslušník Ukrajinské republiky, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

po předchozí vzájemné dohodě mezi obžalovaným P. S., nar. xxx a obžalovaným Y. Ch., nar. xxx, o tom že neoprávněně vylákají finanční prostředky z platebních karet oprávněných držitelů, a to bez jejich vědomí a souhlasu, kdy za tímto účelem vyrobí bez vědomí a souhlasu níže uvedených bankovních institucí padělky platebních karet, které následně použijí na POS terminálu určenému

pro bezhotovostní platební styk, přičemž za tímto účelem bylo třeba založit obchodní společnost na území České republiky, aby mohli požádat o přidělení POS terminálu, kdy z tohoto důvodu nakontaktoval obžalovaný Y. Ch. obžalovaného M. R., nar. xxx s žádostí o zprostředkování koupě obchodní společnosti v České republice, s čímž obžalovaný M. R. souhlasil a zkontaktoval svého spolužáka Ing. V. G., jehož společnost se zabývá vedením účetnictví, správou společností a jejich prodejem, kdy první schůzce byl přítomen obžalovaný M. R. a obžalovaný Y. Ch., těmto byly sděleny veškeré požadavky k zakoupení a převodu obchodní společnosti v České republice s tím, že v průběhu jednání se upřesnilo, že nabyvatelem bude obžalovaný P. S., načež na tohoto obžalovaného tak byla po doložení veškerých nutných dokumentů převedena dne 19.2.2014 společnost Dedov Grand, s.r.o., IČ: 282 18 787, se sídlem Legerova 1820/39, 120 00 Praha 2, Česká republika, přičemž obchodní firma společnosti byla nahrazena novým zněním a to ITALIMEX Group, s.r.o. a dne 11.03.2014 pod tímto názvem zapsána do Obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze s tím, že jako jediný jednatel společnosti byl zapsán obžalovaný P. S., následně na základě žádosti obžalovaných P. S.A. a Y. Ch. jim obžalovaný M. R. poskytl potřebnou součinnost při zakládání účtů u tuzemských bank, kdy dne 20.02.2014 se obžalovaní P. S., Y. Ch. a M. R. dostavili do pobočky bankovního domu Československé obchodní banky, a.s., IČ: 000 01 350, na adrese Václavském náměstí 32, 110 00 Praha 1, Česká republika (dále jen „Československá obchodní banka, a.s., IČ: 000 01 350“), kde obžalovaný P. S. za pomoci obžalovaného M. R., který poté, co obžalovaný Y. Ch. překládal celé jednání z jazyka italského do jazyka ruského, překládal obsah tohoto jednání z jazyka ruského do jazyka českého a naopak, založil jako jediný jednatel společnosti ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, se sídlem Legerova 1820/39, 120 00 Praha 2, Česká republika, účet číslo xxx/0300 vedený v měně CZK a účet číslo xxx/0300 vedený v měně EUR, kdy v souladu s těmito uzavřenými smlouvami ze dne 20.02.2014, vydala Československá obchodní banka, a.s., IČ: 000 01 350, k výše uvedeným bankovním účtům platební karty číslo xxx a číslo xxx, jejichž jediným oprávněným disponentem byl obžalovaný P. S., který dne 18.03.2014, jakožto jediný jednatel společnosti ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, uzavřel s Československou obchodní bankou, a.s., IČ: 000 01 350 smlouvu o výpůjčce terminálu (POS terminál) číslo CSOB0276, který poté, co obžalovaný M. R. jej vyzvedl a předal obžalovanému P. S., tento v rozporu s uzavřenou smlouvou, z níž vyplývala povinnost umístit tento POS terminál v obchodním místě společnosti ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, v ulici Legerova 1820/39, Praha 2, Česká republika, vyvezl mimo území České republiky, načež dne 21.07.2014 obžalovaný P. S. uzavřel s Československou obchodní bankou, a.s., IČ: 000 01 350 smlouvu o běžném účtu číslo xxx/0300 vedený v měně USD a následně dne 22.07.2014, k žádosti obžalovaného Y. Ch., který mu tlumočil požadavek obžalovaného P. S.A. na nákup technického zařízení, a to multifunkční tiskárny, nakontaktoval obžalovaný M. R. společnost Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, se sídlem Kodaňská 521/57, 101 00 Praha 10, Česká republika, kdy po předchozím telefonickém dotazu ve věci požadované tiskárny a její ceny, se téhož dne dostavili obžalovaní P. S., Y. Ch. a M. R. do prodejny společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, kde obžalovaný M. R. zaměstnanci přetlumočil požadavek obžalovaného P. S.A. na nákup tiskárny, kdy jim byly nabídnuty dvě možnosti těchto tiskáren, načež dne 30.07.2014 se po předešlé telefonické objednávce dostavili obžalovaní P. S. a M. R. do prodejny společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, kde jim bylo předvedeno kódování magnetického proužku s pomocí softwaru Card Preso a následně si odvezli tiskárnu HDP 5000, kódér magnetického proužku, software Card Preso XS a 100 ks bílých karet s magnetickým proužkem, vše v celkové hodnotě 79.055 Kč, kdy předmětné věci byly zakoupeny na společnost ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, přičemž úhrada byla provedena obžalovaným P. S. v hotovosti s tím, že dne 01.08.2014 opětovně obžalovaní P. S. a M. R. zakoupili v dané prodejně 1.000 ks bílých plastových karet s magnetickým proužkem a čtečku magnetického proužku karet, vše v hodnotě 7.345 Kč, dne 02.08.2014 kontaktoval obžalovaný M. R. telefonicky technika společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, ohledně problému s kódováním magnetického proužku, kdy problém byl vyřešen, načež dne 07.08.2014 se opět obžalovaní P. S. a M. R. dostavili do společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, kdy obžalovaným P. S. byl na společnost ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, zakoupen modul pro oboustrannou laminaci, modul pro oboustranný tisk,

Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, resp. její majitel a jednatel obžalovaný P. S.. nevyvíjel žádnou činnost směřující k nákupu či navážení vín, což bylo předmětem činnosti této obchodní společnosti podle výpisu z Obchodního rejstříku, že se tím podílí na nelegální činnosti, přičemž opakovaně ve dnech:

10.07.2014 ve 21:36:57 hod z ATM č. S1AS2024 ČSOB, a.s., ul. Metropole Zličín, Praha 5, provedl výběr hotovosti ve výši 5.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

16.07.2014 v 19:56:54 hodin z ATM č. S1AS2024 ČSOB, a.s., ul. Metropole Zličín, Praha 5, provedl výběr hotovosti ve výši 80.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

16.07.2014 v 19:58:03 hodin z ATM č. S1AS2024 ČSOB, a.s., Metropole Zličín, Praha 5, provedl výběr hotovosti ve výši 60.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

17.07.2014 v 10:55:33 hodin z ATM č. S1AS2024 ČSOB, a.s., Metropole Zličín, Praha 5, provedl výběr hotovosti ve výši 63.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

18.07.2014 v 13:16:58 hodin z ATM č. S1AS2024 ČSOB, a.s., Metropole Zličín, Praha 5, provedl výběr hotovosti ve výši 43.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

21.07.2014 v 11:10:58 hodin z ATM č. S1AW8010 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 20.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

01.08.2014 ve 12:30:23 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

01.08.2014 ve 12:31:20 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

01.08.2014 ve 12:32:44 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

01.08.2014 ve 12:33:39 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 30.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

04.08.2014 v 8:59:56 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

04.08.2014 v 9:00:49 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

04.08.2014 v 09:01:40 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 40.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

04.08.2014 v 9:02:32 hodin z ATM č. S1AS0519 ČSOB, a.s., ul. Vodičkova 791/41, Praha 1, provedl výběr hotovosti ve výši 30.000 Kč prostřednictvím PK č. xxx,

a dále byl nápomocen obžalovanému P. S.. v době od 22.07.2014 do 06.08.2014 při celkem 14 hotovostních výběrech na pobočkách bankovních institutů, a to dne:

22.07.2014 v 09:30 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 2 – Na Moráni, ve výši 200.000 Kč,

22.07.2014 v 09:58 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 2 – Lazarská, ve výši 200.000 Kč,

23.07.2014 v 12:06 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 2 – Lazarská, ve výši 110.000 Kč,

25.07.2014 v 11:00 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 2 – Na Moráni, ve výši 300.000 Kč,

25.07.2014 v 12:39 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Václavské náměstí, ve výši

300.000 Kč,

29.07.2014 v 10:18 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Na Příkopě, ve výši 150.000 Kč,

30.07.2014 v 09:29 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 4 – Novodvorská, ve výši 100.000 Kč,

05.08.2014 v 09:20 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 5 – Lidická, ve výši 300.000 Kč,

05.08.2014 v 09:38 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 5 – Arbesovo náměstí, ve výši

300.000 Kč,

05.08.2014 v 10:06 hod na pobočce ČSOB, a.s. , Praha 2 – Na Moráni, ve výši 300.000 Kč,

05.08.2014 v 10:24 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 2 – Lazarská, ve výši 300.000 Kč,

05.08.2014 v 10:38 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Václavské náměstí, ve výši

300.000 Kč,

05.08.2014 v 10:56 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Washingtonova, ve výši 300.000 Kč,

06.08.2014 v 9:08 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Václavské náměstí, ve výši 1.600.000

Kč,

dále došlo ze shora uvedeného účtu spol. Italimex Group s.r.o., IČ: 282 18 787, k převodu finančních prostředků na účet č. xxx/0300, vedený ČSOB, a.s., ve prospěch společnosti Italimex Group s.r.o., IČ: 282 18 787, v EUR měně a to dne:

17.07.2014 ve výši 60.000,- Kč,

17.07.2014 ve výši 10.000,- Kč,

18.07.2014 ve výši 50.000,- Kč,

04.08.2014 ve výši 520.000,- Kč,

přičemž následně byla z bankomatu ČSOB, a.s., Metropole Zličín – Praha 5, obžalovaným M. R. dne 18.07.2014 odčerpána z účtu č. xxx/0300, vedeného ve prospěch spol. Italimex Group s.r.o., IČ: 282 18 787 v EUR měně finanční částka ve výši 2.339,75 EUR (ekvivalent 63.000 Kč), dne 21.07.2014 částka ve výši 1.597,86 EUR (ekvivalent 43.000 Kč) a dne 07.08.2014 z bankomatu Deutschebank v Itálii, ve městě Pescara, dosud blíže nezjištěnou osobou částka v celkové výši

17.500 EUR (ekvivalent 487.287,50 Kč), kdy tímto jednáním obžalovaní odčerpali z účtu č. xxx/0300 společnosti ITALIMEX Group, s.r.o., IČ: 282 18 787, částku v celkové výši 5.924.287,50 Kč, kterou použili pro vlastní potřebu, kdy poté, co byly výše uvedené finanční prostředky vybrány obžalovaným P. S., případně obžalovaným M. R. v hotovosti, část z nich byla obžalovaným P. S. předána v blíže nezjištěné výši v hotovosti obžalovanému Y. Ch., kterému rovněž obžalovaný M. R. nejméně ve třech případech, v době od 17.07.2014 do 03.09.2014 vložil finanční hotovost v celkové výši 149.940 Kč na jeho účet č. xxx, vedený u Fio banky, a.s., v České republice, načež obžalovaný Y. Ch., nar. xxx si dne 23.07.2014 vložil v hotovosti na svůj účet č. xxx, vedený u Fio banky, a.s., částku ve výši 50.000 Kč, dne 28.07.2014 částku ve výši 50.000 Kč a dne 06.08.2014 částku ve výši 315.000 Kč, stejně tak obžalovaný M. R. si dne 06.08.2014 vložil v hotovosti na svůj účet č. xxx vedený u Fio banky, a.s., částku ve výši 85.100 Kč, čímž svým jednáním způsobili

poškozené Československé obchodní bance, a.s., IČ: 000 01 350, škodu výši 734.601,61 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 1.163.376,52 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 1.897.978,13 Kč,

poškozené 1 St Ed Credit Union škodu ve výši 11.225,66 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 30.912,95 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 42.138,61 Kč,

poškozené America First Federal Credit Union škodu ve výši 21.815,26 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 11.077,21 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 32.892,47 Kč, poškozené Capital One, National Association škodu ve výši 25.088,56 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 51.063,75 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 76.152,31 Kč, poškozené Central Willamette Community Credit Union škodu ve výši 788.090,41 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 204.982,02 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 993.072,43 Kč, poškozené Parsons Federal Credit Union škodu ve výši 11.084,72 Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 19.048,36 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 30.133,08 Kč, poškozené PNC Bank, National Association škodu ve výši 16.170,- Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 29.490,- Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 45.660 Kč, a celkem způsobili škodu v celkové výši 1.608.076,22 Kč a chtěli jim způsobit škodu v celkové výši 1.509.950,81 Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 3.118.027,03 Kč,

tedy:

obžalovaný P. S.. a obžalovaný Y. Ch.

jednak padělali platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý a spáchali takový čin ve značném rozsahu,

jednak sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu, dílem dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že sebe obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný M. R.

jednak úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten padělal platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý a spáchal takový čin ve značném rozsahu,

jednak úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten sebe obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, dílem úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že sebe obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný P. S.. a obžalovaný Y. Ch.

zvláště závažný zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku s odkazem na společné ustanovení § 238 trestního zákoníku,

v jednočinném souběhu se zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonáným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný M. R.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvlášť závažnému zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku s odkazem na společné ustanovení § 238 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pomocí podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonáným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

1. obžalovaný P. S..

dle § 234 odst. 4 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5,5 (pět a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 (pět) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pět) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to:

- platební karta ČSOB, a.s., č. xxx znějící na jméno obžalovaného P. S..
- platební karta KB, a.s., č. xxx znějící na jméno obžalovaného P. S.. a společnost ITALIMEX Group, s.r.o. včetně PIN kódu
- mobilní telefon značky Samsung, černé barvy, IMEI č. xxx včetně SIM Vodafone xxx
- mobilní telefon zn. Samsung, černé barvy, IMEI č. xxx včetně SIM Vodafone č. xxx

2. obžalovaný Y. Ch.

dle § 234 odst. 4 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 (pět) let.

3. obžalovaný M. R.

dle § 234 odst. 4 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku a ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku a za podmínek uvedených v § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let za současného vyslovení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost během zkušební doby dle svých sil uhradit vzniklou škodu.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to:

- notebook zn. ASUS včetně bezdrátové myši, zdroje a notebookové baterie
- flash disk zn. Kingston (16 GB)
- flash disk zn. Transcend (16 GB);
- mobilní telefon zn. Nokia model 113, černé barvy, č. IMEI xxx
- úložiště dat WD Gin: WOAU44728802 včetně kabelu a zdroje
- mobilní telefon zn. LG – D802, ID:ZNFD802 včetně plastového krytu

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní P. S., nar. xxx, Y. Ch., nar. xxx a M. R., nar. xxx, povinni společně a nerozdílně uhradit poškozeným:

Československá obchodní banka, a.s., IČ: 000 01 350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, Česká republika škodu ve výši 404.270,66 Kč,

1 St Ed Credit Union, 1156 Kennebec Drive, Chambersburg, 17201 Pennsylvania, Spojené státy americké, škodu ve výši 545 USD,

America First Federal Credit Union, P.O.Box 9199, Ogden, 84409 Utah, Spojené státy americké, škodu ve výši 1.058,63 USD,

Capital One, National Association, 1 South Orange Street, Wilmington, 19 801 Delaware, Spojené státy americké, škodu ve výši 1.225,81 USD.

Central Willamette Community Credit Union, 7101 Supra Dr. SW, Albany, 97 321 Oregon, Spojené státy americké, škodu ve výši 38.246,69 USD,

Parsons Federal Credit Union, 100 West Walnut Street, Pasadena, 91124-3635 California, Spojené státy americké, škodu ve výši 537,91USD,

PNC Bank, National Association, P.O.Box 4092, Mail Stop Z1-YB42-03-F, Kalamazoo, 49003, Michigan, Spojené státy americké, škodu ve výši 782,07 USD.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené Československá obchodní banka, a.s., IČ: 000 01 350, 1 St Ed Credit Union, 1156 Kennebec Drive, Chambersburg, 17201 Pennsylvania, Spojené státy

americké, America First Federal Credit Union, P.O.Box 9199, Ogden, 84409 Utah, Spojené státy americké, Capital One, National Association, 1 South Orange Street, Wilmington, 19 801 Delaware, Spojené státy americké, Parsons Federal Credit Union, 100 West Walnut Street, Pasadena, 91124-3635 California, Spojené státy americké a PNC Bank, National Association, P.O.Box 4092, Mail Stop Z1-YB42-03-F, Kalamazoo, 49003, Michigan, Spojené státy americké, odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozené Credit One Bank N.A., 585 Pilot Road, Las Vegas, 89 119 Nevada, Spojené státy americké, WestStar Credit Union, 277 S. Rainbow Blvd, Las Vegas, 89146, Nevada, Spojené státy americké, Oregon State Credit, 4800 SW Research Way Corvalls, 91333 Oregon, Spojené státy americké, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Shora uvedený skutkový stav soud zjišťoval z výpovědi obžalovaného M. R., svědků O. S., V. G., R. S., M. M., J. K., J. W., T. J., znalců z oboru kybernetika, odv. výpočetní technika, dále z listinných důkazů a to zejména protokolu o provedení domovní prohlídky včetně pořízené fotodokumentace, usnesení o vrácení věci, protokolu o vrácení věci, protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků včetně fotodokumentace, sdělení Komerční banky, a.s. vč. CD nosiče, bankovních informací poskytnutých od Fio banky, a.s., Komerční banky, a.s., UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, kopií dokladů totožnosti obžalovaných R., Ch., S., vyjádření Československé obchodní banky, a.s. ohledně zahraničních vydavatelských bank, doplnění trestního oznámení (podání) od Československé obchodní banky, a.s., včetně příloh a upřesnění poskytnutých informací a vyčíslení škody, vyčíslení škody spol. ČSOB a.s., usnesení podle § 79a odst. 1 trestního řádu o zajištění peněžních prostředků na zájmových účtech ze dne 14. 08. 2014, usnesení o zajištění peněžních prostředků na účtu, protokolu o záznamu telekomunikačního provozu a DVD a tiskové sestavy, lustrace GSM (výpis podle telefonních čísel), výpisu z obchodního rejstříku společnost ITALIMEX Group, s.r.o., souhlasu se sídlem společnosti Dedov Grand, s.r.o., IČ: 282 18 787, včetně prohlášení o pravosti podpisu a čestného prohlášení obžalovaného P. S., fotodokumentace výběrů hotovosti z ATM ČSOB v období 10.7.2014 - 4. 8. 2014, sdělení společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984 včetně příloh, sdělení společnosti AAA Auto, zjištění průjezdů vozidla Renault Fluence, listinných materiálů poskytnutých ze strany Československé obchodní banky, a.s. ve věci společnosti ITALIMEX Group, s.r.o., včetně seznamu akceptovaných reklamačních řízení jednotlivých vydavatelských zahraničních bank, vyjádření zahraničních vydavatelských bank ke škodě včetně příloh, souhrnných tabulek obsahující veškeré zneužití platební karty kromě platební karty č. *** s vyznačením podání reklamace vydavatelskou zahraniční bankou u Československé obchodní banky, a.s., rozhodnutí Československé obchodní banky, a.s., o uznání reklamace, sdělení zahraničních bank ke škodě, sdělení společnosti Diners Club CS, s.r.o., sdělení Československé obchodní banky, a.s., včetně tabulek, překladů poskytnutých materiálů od Československé obchodní banky, a.s., – prin screen, tabulky – zahraniční vydavatelské banky s uvedením padělků platebních karet (způsob přihlášení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, reklamace), usnesení policejního orgánu Policie České republiky o vyloučení věci, smlouvy o postoupení pohledávek č. 201408010726 a 201407300718 a doklady o úhradě, výpisu z účtu O. S., výpisu z OR spol. MAXLAND Group, s.r.o. s přílohami, dokladu o uskutečněných výběrech z účtu spol. MAXLAND Group, dokladů o zaslání finančních prostředků osobě F., listin týkajících se obchodní činnosti spol. MAXLAND Group, přípisu Celní správy ČR vč. fotografií skladových prostor, knihy přijatých faktur spol. MAXLAND Group, opisů z evidence Rejstříku trestů České republiky, sdělení banky Wells Fargo bank včetně překladu do českého jazyka, odborného vyjádření České znalecké a.s., listin zajištěných při domovní prohlídce a to dokumenty týkající se účtu spol. Italimex Group s.r.o. u Komerční banky, a.s., dokumenty týkající se účtu spol. Italimex Group s.r.o. u UniCredit Bank, a.s., příjmový doklad vystavený O. S. na částku 150.000,- Kč, smlouva o

postoupení pohledávek č. 201407290710, dokumenty KB a.s. týkající se platební karty, dokumenty UniCredit Bank týkající se zrušení účtu, faktura spol. Vodafone – SIM karta, výdajové doklady ČSOB a.s. na částku 100.000,- Kč a 150.000,- Kč, účtenky Alza.cz – mobilní telefon a notebook, faktura společnosti Ing. K. P., CSc. – SOVTE, IČ: 125 00 984, faktury vydané spol. Alza.cz – laserová tiskárna, paměťová karta, GP navigace, SSD disk Kingston, operační paměť Kingston, notebook a faktura spol. iStyle CZ – iPod, účtenky z platebního terminálu předložené v rámci kontroly klienta, faktury přijaté a vydané předložené v rámci kontroly klienta, mailu ze dne 11.8.2014 od F. S. – vyjádření klienta v rámci kontroly, konzultační smlouvy předložené v rámci kontroly klienta, výpisu z účtu spol. Italimex v CZK a EUR měně a dále věcných důkazů a to POS terminálu ČSOB a.s. ozn. PVTE8205, mobilního telefonu značky Samsung, černé barvy, IMEI xxx včetně SIM Vodafone xxx, mobilního telefonu zn. Samsung, černé barvy, IMEI xxx včetně SIM Vodafone xxx, notebooku zn. ASUS, flash disku zn. Kingston (16 GB), platební karty ČSOB, a.s., č. xxx znějící na jméno obžalovaného P. S., platební karty KB, a.s., č. xxx znějící na jméno obžalovaného P. S. a společnost ITALIMEX Group, s.r.o. včetně uvedení PIN kódu, flash disku zn. Transcend (16 GB), mobilního telefonu zn. Nokia model 113, černé barvy, IMEI xxx, úložiště dat WD Gin: W0AU44728802 včetně kabelu a zdroje a mobilního telefonu zn. LG – D802, ID:ZNFD802.

2. Z výpovědi obžalovaného M. R. soud zjistil, že svoji vinu popírá. Ke své osobě uvedl, že do České republiky přicestoval v roce 2005 z důvodu studia na vysoké škole, které dokončil v roce 2009. Téhož roku založil společnost MAXLAND Group, která je dosud fungující a veškeré příjmy, které má v České republice, pochází z činnosti této společnosti. Zpočátku se společnost zabývala obchodem s biopalivy, následně se její zaměření vyvíjelo. Od roku 2011 měla společnost obrát 1.500.000 Kč, v roce 2012 pak 1.100.000 Kč, a v roce 2013 obrát 3.700.000 Kč a dále se rozvíjel obchod s masokostní moučkou. Na toto společnost dostala půjčku a to od otce druhého jednatele. Když došlo v roce 2014 k zatčení obžalovaného, vyžádal si otec jednatele vrácení půjčky, což obžalovaný učinil. Poté se nechal zaměstnat v obchodní společnosti, která se zabývá prodejem železa a hutního materiálu. V roce 2015 si půjčil od kamaráda 1.120.000 Kč a vložil částku do svého podnikání, v němž se mu dařilo. Během čtyř let půjčku vrátil.
3. V průběhu obchodní činnosti spol. MAXLAND Group byl obžalovaný kontaktován ukrajinskými partnery ohledně obchodu s automatickými jističi spol. ABB v Itálii s tím, že měl obžalovaný kontaktovat obžalovaného Y. Ch., který pracoval v hospodářské komoře v Itálii. Po navázání vztahu s Ch., který společnost vyhledal, začal obžalovaný nakupovat tyto jističe a prodávat do Litvy. Od roku 2011 tedy s Ch. spolupracoval a to až do roku 2013, přičemž každý rok jej navštěvoval v jeho bytě u moře a naopak Ch. navštěvoval obžalovaného v Praze. Na konci roku 2013 jej Y.i Ch. oslovil s tím, že itaľští obchodníci mají zájem v Čechách založit společnost za účelem obchodu s vínem. Bylo třeba najít v České republice skladové prostory a po proclení by bylo víno vyváženo do zemí bývalého Sovětského svazu. Obžalovaný pozval obž. Ch. v prosinci 2013 do Čech s tím, že jej seznámil se svědkem V. G., který měl se zařizováním záležitostí okolo obchodu s vínem pomoci. Uskutěčnila se schůzka mezi obžalovanými Ch., R. a svědkem G. a obžalovaný dále kontaktoval celní úřad ohledně zařízení celního skladu. Obžalovaný posléze našel vhodné skladové prostory, jejichž fotografie zaslal Ch.. Obžalovaný Ch. měl tyto informace dále předávat Italům. Na počátku roku 2014 se obžalovanému obž. Ch. ozval s tím, že Italové skutečně mají zájem v České republice společnost založit. Obžalovaný vyřídil obžalovanému Ch., že svědek G. k založení společnosti vyžaduje fotokopie dokladů S., aby mohl připravit podklady. Potřebné bylo zasláno prostřednictvím e-mailu. Poté bylo třeba, aby obž. S. osobně přicestoval do Prahy ohledně podpisu dokumentů, což opět obžalovaný vyřizoval přes Ch.. V únoru 2014 se obžalovaný Ch. a S. dostavili do Prahy, kde se uskutečnila schůzka s G. za přítomnosti obžalovaného R.. Za služby spojené se zajištěním společnosti uhradil obž. S. svědkovi částku asi 1.300 EUR. Nejednalo se ovšem o založení nové společnosti, ale o zakoupení již založené, jejíž obchodní jméno znělo Dedov Grand, nově jednatelem byl pouze S.. Společnost měla sídlo v Praze vedle Nuselského mostu, v sídle

společnosti nikdy nebyl. Rovněž obžalovaný neví o žádných zaměstnancích společnosti. Následně po výběru banky ze strany obžalovaného S., kdy žádal tu největší v České republice, v tomto složení společně navštívili pobočku ČSOB a.s. v ulici Vodičkova. Svědek G. vysvětlil bankéři, že jeho klient žádá založit účty a to korunový, eurový a dolarový. Rozhovor mezi bankovním úředníkem a obž. S.. probíhal za pomoci překladů ze strany obžalovaného Ch.. a G.. Po založení účtu obž. S.. vložil na účet finanční prostředky. Po uplynutí asi dvou měsíců obžalovaného kontaktoval obž. Ch. s tím, že obž. S.. chce přijet do Prahy, neboť potřebuje k podnikání pořídit POS terminál. Obžalovaný tedy dotazem na banku zjistil, že toto skutečně může vyřídit pouze disponent účtu, což byl obž. S... Obžalovaní Ch. a R. dispoziční oprávnění k účtu neměli. Po příjezdu spoluobžalovaných s nimi obžalovaný opět navštívil pobočku ČSOB a.s. na rohu Václavského náměstí v Praze. Zde obžalovaný S.. za pomoci překladu spoluobžalovaných bankéři sdělil, že obchodní činností společnosti je prodej vín a poradenství.

Z dokumentů bylo zřejmé, že se jedná o společnost se sídlem v České republice. Po několika dnech byl POS terminál připraven a spoluobžalovaní opět přijeli z Itálie a obž. S.. si terminál převzal a odvezl do Itálie. V bytě mu obž. S.. zanechal mobilní telefon s firemní SIM kartou pro případ kontaktování bankou. Jednalo se o telefonní číslo, které bylo ve všech dokumentech uváděno jako kontakt na společnost. Bylo to z důvodu, že by spoluobžalovaní bankéři z důvodu jazykové bariéry neporozuměli. Takto mu to vysvětlil obž. Ch.. Sám obžalovaný tuto situaci neřešil, nedotazoval se, jak to chtějí obžalovaní řešit do budoucna, když v české společnosti nezaměstnávají osobu hovořící česky. Obžalovaného mít telefon doma neobtěžovalo, kontroloval jej toliko večer. Na zanechaný mobilní telefon přicházely dle obžalovaného jen SMS zprávy, týkající se přihlašování do internetbanking ze strany obž. S... Když přišel kód, obžalovaný byl kontaktován obž. Ch. a ten jej předal obž. S... Dále na telefon chodily SMS zprávy s potvrzením plateb, které přicházely na účet, což svědčilo o obchodní činnosti. Jednalo se o platby v částkách 5 - 7 tis. Kč. K dotazu mu obž. Ch. sdělil, že se jedná o platby od klientů, ale nevěděl od jakých. Dále doplnil, že při pobytu spoluobžalovaných v Praze jim obžalovaný poskytoval zázemí, pomáhal jim s překladem, pokud to bylo třeba, jinak se věnoval své práci ve spol. MAXLAND Group. Delší dobu v Praze však nepobývali.

4. Dále uvedl, že asi po dvou měsících opět spoluobžalovaní přicestovali do Prahy a obž. Ch. mu sdělil, že obž. S.. chce nakupovat pohledávky od ruské společnosti WebMoney, jejímž jednatelem je O. S.. Společnost sídlící v ulici Jindřišské v Praze společně se spoluobžalovanými navštívil. Spoluobžalovaní tam byli poté vícekrát, ale již bez obžalovaného. Obžalovaný si vybavil jeden nákup pohledávek v hodnotě 150 tis. Kč, kdy bylo placeno hotovostně. Hotovostní výběry z účtu, které činil obž. S., sloužily právě k úhradě nakoupených pohledávek. Při těchto výběrech se asi jednou stalo, že obž. S.. předal tašku s vybranými penězi obž. Ch. a tento ji vozidlem odvezl. Výběr hotovosti ve výši 1.600.000,- Kč podmínila banka předložením dokumentu, faktur, což si spoluobžalovaní na to konto vyžádali od spol. WebMoney. Takto to sdělil obžalovanému obž. Ch.. Obžalovaný dále připustil, že působil v některých případech jako tlumočnick při výběru hotovosti v bance. Tedy sdělil bankéři, že obž. S.. je jednatelem spol. ITALIMEX Group a na základě smluv požaduje učinit výběr finančních prostředků. Dále obžalovaný S.. předkládal bankéři doklad totožnosti. Pokud jde o výběry z bankomatu, tak počátkem roku 2014, po založení společnosti, zanechal obž. S.. jednu platební kartu ČSOB znějící na jeho jméno u obžalovaného v bytě. Z toho důvodu jej kontaktoval obž. Ch. se vzkazem, že obž. S.. žádá, aby na Zličíně vybral částku 5 tis. Kč. Svoji žádost odůvodnil tím, že po příjezdu chce mít nějakou hotovost u sebe. Po jejich příjezdu, což bylo zanedlouho, mu peníze a kartu předal, pak s ní nedisponoval. Pokud jde o další výběry, u těch obžalovanému S.. asistoval, neboť bankomat byl v českém jazyce a znal PIN kód. Výši částky určoval obž. S., který také hotovost z bankomatu vyzvedl a nechával si ji. Požadavky obž. S.. mu tlumočil obž. Ch.. Obžalovaný uvedl, že netušil původ peněz na účtu spol. Italimex, pouze pomáhal kamarádovi dělat byznys. Bral to tak, že tato drobná výpomoc spoluobžalovaným mu může přinést obchodní příležitost, pokud se obchod s vínem rozjede. Rovněž tak obž. S.. projevil zájem o masokostní moučky, se kterými obžalovaný toho času obchodoval. Kdy mu obžalovaný připravil vzorky s tím, že obžalovaný S.. toto představí svým partnerům v Itálii.

5. Obžalovaný vypověděl, že na spol. Italimex Group bylo vydáno více POS terminálů. Spoluobžalovaní jej v květnu či červnu opět navštívili s tím, že potřebují založit účet ještě v KB a.s. a v ČSOB. Toto mu sdělil obž. Ch. a požádal jej o překlad jednání v bance. V ČSOB opět vyplnili dotazník potřebný k vydání terminálu. Poté zašli na pobočku KB v ulici Na Příkopech a do UniCredit Bank. Ze strany KB byl terminál vydán, spol. UniCredit Bank jej z důvodu nulové historie společnosti Italimex nevydala. Terminál od spol. ČSOB byl přiraven v okamžiku, kdy obž. S.. byl na jednání ve spol. WebMoney, proto obž. Ch. kontaktoval obžalovaného s žádostí o vyzvednutí, což bylo možné. Terminál nevyzvedával přímo v pobočce banky, ale u nějakého technika. Během dalšího dne vyzvedl obž. S.. POS terminál i od KB.
6. Z rozhovoru s obž. Ch. obžalovanému vyplynulo, že obž. S.. vlastní stavební společnost, kde má asi 10 zaměstnanců. Požádal jej, zda by mohl vyhledat společnost prodávající tiskárny, pomocí kterých lze vytisknout průkazy pro zaměstnance. Společnost vyhledal a prostřednictvím obž. Ch. zaslal informaci obž. S.. Spoluobžalovaní poté společně navštívili firmu SOVTE, kde jim byla požadovaná tiskárna předvedena. Obžalovaný R. působil jako tlumočník. Následující den zajeli tiskárnu koupit, S.. nakupoval na spol. Italimex a platil v hotovosti. Dále zakoupil bílé plastové karty, pásky na hologram a materiál na barevný potisk. Vybavuje si rovněž nákup modulu na laminátor, kódovacího modulu, který sloužil asi ke kódování karet. Mělo to sloužit k výrobě zaměstnaneckých karet. Za nákup obž. S.. zaplatil cca 200 tis. Kč. Poté měli problém se zprovozněním tiskárny, proto obžalovaný volal do spol. SOVTE, aby mu ještě jednou vysvětlili zprovoznění, zjištěné informace volal obž. Ch.. Dále nakupoval i karty s magnetickým proužkem pro zaměstnance. Po odjezdu do Itálie jej Ch. kontaktoval s žádostí o objednávku dalších karet, avšak dle obž. S.. je následně z důvodu vysoké ceny nechtěl. Mělo se jednat o karty s čipem.
7. Dne 27. 8. asi v 15 hodin obžalovanému zavolal prostřednictvím Skypu obž. Ch., že je ve firmě u obž. S.. a potřebovali informace, jak tiskárnu zprovoznit. Obžalovaný zatelefonoval do spol. SOVTE, kdy zaměstnanec slyšel zvuky, které tiskárna vydává a nevěděl, co s tím. Domluvili se na opravě, přičemž měli obžalovaní s tiskárnou přijet. Následně byl obžalovaný R. zatčen policií.
8. Obžalovaný se také vyjádřil k účtenkám nalezeným u něj při domovní prohlídce na flash disku. Uvedl, že obž. S.. hovořil o tom, že společnost bude mít velké obraty a bude se muset přihlásit jako plátce DPH a proto žádal sehnat účetní firmu. Obžalovaný nakontaktoval spol. Admio, kam společně s obž. S.. zašli. Pan M. ze spol. Admio uměl výborně italsky, tak se se spoluobžalovaným na všem domluvili. Při pobytu v Itálii v srpnu 2014 jej kontaktoval obž. Ch. s tím, že zaměstnanec obž. S.. ztratil faktury, a jestli S.. může obžalovanému poslat excelovou tabulku, kde budou platby a odběratelé a obžalovaný z nich vytvoří faktury pro účetnictví. Obžalovaný reagoval odkazem na spol. Admio, avšak bylo mu ze strany obž. Ch. řečeno, že toho je tolik že potřebují pomoci a že mu za to obž. S.. zaplatí. Obžalovaný si nechal zaslat danou tabulku s transakcemi prodeje, kterou si stáhl na flash disk, a z té měl vytvořit faktury. Tyto rovněž tiskl. Jednalo se o sjetinu transakcí, byly tam údaje o prodejci, kupujícím, času a částce atd. K tomu byla přiložena šablona, dle které další doklady vytvářel. Obžalovaný to nezpracoval vše, avšak zůstalo mu to na disku. Obžalovaný neměl důvod S.. nedůvěřovat. Uvedl, že v období od založení společnosti do zásahu policie došlo k obchodování ze strany společnosti, potažmo jednatele, a to v podobě nákupu pohledávek. Obchod s vínem nezaregistroval, bylo mu řečeno, že se zatím připravuje.
9. Dále obžalovaný uvedl, že na účet obžalovaného S.. nikdy žádnou hotovost nevkládá, na účet obž. Ch. asi dvakrát či třikrát částku 50 tis. Kč s tím, že toto bylo z podnětu obž. S., který byl vždy tomu přítomen. Vždy to navazovalo na výběry z účtu spol. Italimex. Jako vkladatel byl veden obžalovaný, který také připojil podpis. Obžalovaný věděl, že obž. Ch. ve společnosti Italimex nezastává žádnou pozici, z jakého titulu mu byly vkládány peníze na účet obžalovaný neví, domníval se, že za jistou

pomoc při zařizování společnosti pro obchod s vínem. Obž. Ch. si v roce 2014 zakoupil v Praze u spol. AAA auto vozidlo, se kterým odjel z České republiky. Dále se spoluobžalovanými nakoupili nějaké notebooky u spol. Alza.cz. Jeden si ponechal Ch., jeden si nechal obžalovaný za to, že se jim věnoval. Na tomto notebooku vytvářel i účtenky, jak uvedeno shora.

10. Obžalovaný uvedl, že se spoluobž. S.. se setkal asi 5x a to v Praze v souvislosti s jeho činností týkající se spol. Italimex. Delší dobu se v Praze nezdržoval. S.. na něho působil seriózně. Pokud jde o vklady peněz na jeho osobní účet, k tomu obžalovaný uvedl, že v květnu 2014 zaslal druhému jednateři spol. Maxland, M. F., prostřednictvím West Union Bank finanční prostředky, které vybral z účtu spol. Maxland, neboť se na Ukrajině dostal do finančních potíží. Okolo 15. 7. 2014 do Čech přicestovala matka obžalovaného, po níž F. peníze poslal. Obžalovaný následně tyto peníze vložil na účet, neboť s přítelkyní na měsíc odcestoval do Itálie a tyto prostředky použil na hrazení nákladů.
11. Trestním stíháním se cítí obžalovaný poškozen nejen v oblasti pracovní, ale i soukromé, kdy mu bylo zastaveno řízení o udělení trvalého pobytu, cestování mimo Česko republiku musí vždy hlásit. Pokud jde o majetkové poměry, tak měsíční příjmy odhaduje na 40 tis. Kč, jinak veškeré výdaje hradí přes spol. MAXLAND, s níž jsou náklady spojené. Závazky nemá.
12. Za splnění zákonných podmínek byla čtena výpověď obžalovaných P. S.. a Y. Ch. z přípravného řízení, přičemž oba obžalovaní po řádném poučení využili svého práva a odepřeli vypovídat.
13. Svědek O. S. vypověděl, že v roce 2014 prostřednictvím společnosti xxx obchodoval s pohledávkami. Svědek dále popsal, že k realizaci obchodu je třeba tzv. elektronická peněženka, kterou zřizuje společnost v Moskvě. V případě, že má svědek zájem o koupi pohledávky od klienta, obchod proběhne elektronicky právě přes zmíněnou el. peněženku hlavně kvůli tomu, že na tento způsob jsou zvyklí klienti z Ruska a Ukrajiny. K samotné koupi se vydává pouze smlouva o postoupení pohledávky s fyzickou osobou. Před zřízením elektronické peněženky potřebuje moskevská společnost od klienta doklady jako pas atp. Do Moskvy svědek zasílal kopie pasu obž. S.A.. Svědek dále obecně popsal charakter uvedených obchodů a uvedl, že je jedinou osobou v Praze, která k těmto může vydávat certifikáty, a že výhodnost těchto obchodů je založena na 2 – 3% pro něj samotného. Jak s produktem dále nakládá kupující, například obžalovaný S.., se svědek nezajímá, nepřijde mu to korektní. V roce 2015, možná 2014, se na svědka obrátil obžalovaný S.. s prosbou a vydání tzv. bezlimitního práva, certifikátu umožňujícím kupovat či prodávat bez omezení pohledávky výše uvedeným způsobem, což svědek učinil. Před vystavením mu obžalovaný poskytl kopie dokladů. Svědek si vzpomíná, že obžalovaný patrně platil v hotovosti, jednalo se o částku 100-150 tisíc Kč. Další platby od obžalovaného už ale byly přes banku, mohlo jít o další dvě platby po 300 tisících Kč. K těmto obchodům dále vypověděl, že po jejich realizaci dále nesledoval peníze, které obžalovanému převedl. Jestli stále existuje elektronická peněženka obžalovaného, svědek neví. Obecně lze z této peněženky proměnit prostředky na eura, dolary či koruny, to se ale v případě obžalovaného resp. spol. ITALIMEX nestalo. K nakládání s elektronickou peněženkou dochází skrze Moskvu, peněženka je vedena právě tam. Osobně se s obžalovaným svědek setkal dvakrát, jednou při vydání certifikátu a jednou za přítomnosti pana K. v Jindřišské ulici č. 20 v Praze. Na základě tohoto certifikátu, který je vydán klientovi, není možné vyžadovat finanční prostředky od banky. Certifikát v podstatě jen stanovuje limity na částky k prodeji nebo nákupu. Dále svědek doplnil, že obžalovaný přišel se svým tlumočnickem z italštiny do ruštiny, který se jmenoval V. nebo Y., svědek si přesně nepamatuje. Stejně tak si nepamatuje, jestli tlumočnick pouze tlumočil, nebo se i nějak angažoval při sjednávání smlouvy. Mezi svědkem a obžalovaným byla uzavřena smlouva. Částky obdržené od obžalovaného svědek buď obdržel přímo na bankovní účet, nebo je vložil do banky sám v případě, kdy dostal peníze v hotovosti. To, že ve smlouvách je uvedena jako strana společnost ITALIMEX svědek vysvětluje tak, že certifikát se vydává na osobu fyzickou, ale fyzické osobě nikdo nebrání uzavřít smlouvu na právnickou osobu, která pak používá elektronickou peněženku. Vlastní dokumentaci k obchodům svědek zničil, neboť již uběhla dlouhá doba.

14. Svědek V. G. u výslechu uvedl, že zná všechny obžalované, obž. S.. zná v souvislosti s prodejem obchodní společnosti, obž. Ch.. zná z doby, kdy mu prodával v roce 2012 podíl obchodní společnosti, a obž. R. zná ze školy, tj. z roku 2005 či 2007, přičemž spolu byli v kontaktu i po ukončení školy, i když ne v blízkém. Svědek prodával společnost dohromady obž. Ch. a S., nicméně jako nový vlastník byl uveden obž. S... První schůzka k prodeji společnosti se konala v únoru roku 2014 a účastnil se jí svědek a obž. R. a Ch.. Obž. Ch. se na schůzce ptal na celní sklady, neboť chtěl do České republiky dovážet nějaké víno, a dále sdělil, že obž. S.. hodlá založit nějakou společnost. Obsahem jednání bylo hlavně obchodní prostředí v České republice. Jmenovaní poskytli svědkovi veškeré podklady pro obž. S.A. a svědek jim sdělil, že musejí obstarat ještě výpis z rejstříku trestů, což učinili. Na další schůzce byl již obžalovaný S.. osobně, došlo k podpisu dokumentů a tyto byly odeslány na obchodní soud poštou. Sice se jednalo o již existující společnost, nicméně majitelé tam neprováděli žádnou činnost a chtěli ji někomu prodat. Tato společnost měla formální sídlo na Praze 2 v ul. Legerova. Na této schůzce obž. R. aktivní nebyl, veškeré jednání prováděl obž. Ch., protože uměl italsky. V rámci schůzky se obžalovaní zmínili, že mají v Itálii nějaké společnosti zabývající se obchodem s autodíly, čímž se měla eventuálně zabývat i společnost, která byla předmětem tohoto jednání. Poté došlo k předání a podpisu smluv a obžalovaní zaplatili svědkovi za jeho služby 1.500,- euro, přičemž svědek si nevzpomíná, kdo přesně mu peníze platil, ovšem fyzicky mu peníze předal obž. Ch.. Svědek je poté doprovodil do pobočky ČSOB, kde chtěli obžalovaní založit účet pro svou novou společnost, svědek je zde seznámil se svým známým bankéřem a odešel. Samotnému zakládání účtu byli přítomní všichni tři obžalovaní. Obecně svědek dále vypověděl, že na základě překládané komunikace pochopil, že obž. S.. bydlí v Itálii a byl obchodním partnerem obž. R.. S obžalovanými se svědek později již neseťkal, jen přibližně půl roku poté měl telefonát týkající se registrace prodané společnosti k DPH, ale jednalo se jen o obecnou konzultaci. Přímý kontakt na obž. S.A. svědek nikdy neměl, jednal přes obž. Ch., resp. R.. O získání terminálů v bance se obžalovaní se svědkem nebavili, mluvili spolu o rychloobchodech s náhradními díly. Svědek obecně prodával obchodní společnosti jako vedlejší produkt svého podnikání, poskytování účetních služeb. Obžalovaným samotným však žádné účetní služby neposkytoval.
15. Svědek R. S. vypověděl, že v roce 2014 podnikal a byl zaměstnanec společnosti xxx nebo xxx a externě pracoval u ČSOB, kde sepisoval smlouvy k platebním terminálům a prováděl instalace a školení k platebním terminálům. Svědek aktuálně pracuje pro XXX, což je servisní externí organizace pro ČSOB. Jeho práce s terminály probíhá tak, že je mu společností XXX zadáno kde má nainstalovat terminál, proškolení personál atp. Terminál samotný předává buď svědek sám, případně dojde zákazníkům poštou. Terminál nelze vyvést z České republiky. O tomto jsou zákazníci proškoleni. Obecně existují terminály mobilní, které zákazník vozí, v rámci České republiky, s sebou a terminály stacionární. V roce 2014 existovalo více druhů terminálů, mj. na SIM kartu, propojené pevným kabelem, případně propojené internetem. Svědek sám nepodepisuje s klienty vždy smlouvu, smlouvy mají přílohy typu, kdo je majitelem, typ terminálu atp., jedná se o předdefinované smlouvy od ČSOB. Na jména S., Ch. a R. si svědek nevzpomíná. Společnost ITALIMEX s. r. o. si svědek nevybavuje. K předložené listině na č. l. 661 – 662, instalačního protokolu B-17348, svědek uvedl, že se pravděpodobně jedná o jeho podpis a k předání tohoto terminálu došlo v ČSOB na Václavském náměstí. To není častý jev, za svou třináctiletou praxi se s tím svědek setkal asi tři až pětkrát. Jedná se o školící formulář, který není podepsán, ačkoliv by podepsán být měl. Dle razítka na dokumentu školení v tomto případě provedl pobočkový pracovník. Platební terminál z předložené listiny je platební terminál na SIM kartu, se kterým se dá cestovat. SIM kartu samotnou zákazník buď dostane od společnosti, nebo si pořídí vlastní, o který případ se jednalo, svědek z předložené listiny nepoznal. Podle platebních karet se v předmětné době terminály nijak nelišily a existovaly terminály akceptující jak magnetický proužek, tak čipy. Součástí platebního terminálu je i tiskárna. K nastavení terminálu dochází u klienta. Klient mohl mít stran nastavení terminálu požadavky na jeho umístění, typ terminálu, frekvenci a typ výpisů, kdy bude činěna uzávěrka, na koho budou chodit výpisy, asociace platebních karet, které bude

terminál akceptovat atp. Terminál samotný nemá interní paměť, nicméně na každé účtence je autorizační kód, s kterým lze platbu dohledat přes autorizační centrum – zákazník si tedy může ověřit jakékoliv transakce. Na konci dne bylo možné nechat si z terminálu vytisknout seznam uskutečněných transakcí, nicméně se nejedná o jednotlivé transakce, ale o asociace platebních karet a celkové sumy k té které asociaci. Autorizace platby byla, k roku 2014, možná jak přes PIN, tak přes magnetický proužek, byť tento způsob byl ojedinělý, případně oproti podpisu.

16. Svědek J.K. v rámci své výpovědi uvedl, že v roce 2014 pracoval jako xxx ve společnosti Xxx na úseku servisní instalace platebních terminálů pro ČSOB a další společnosti. Jednotlivé instalace prováděl na základě zadání od dispečinku firmy, při předávání terminálů je rovnou instaloval. V rámci instalace docházelo i ke školení zákazníků. K samotnému předání a instalaci docházelo nejčastěji na obchodním místě, kde byl rovněž sepsán i instalační protokol. Že by k předání a školení instalace proběhlo na pobočce banky, si svědek nepamatuje. Terminál samotný je zákazníkům dle svědka pravděpodobně pronajímán. Některé terminály jsou přenosné na SIM kartu, ty dokáže odpojit a zapojit někde jinde i laik. Typ terminálu si určovala banka, jestli se tak dělo na základě jednání se zákazníkem, svědek neví. Zda je terminál vázán na obchodní místo, svědek neví, nicméně z České republiky být vyvezen nesmí. Obecně se terminály lišily podle karet, které se na nich načítaly s tím, že po technické stránce byly všechny stejné – nejprve uměly načíst magnety a čipy, později se objevila i bezkontaktní technologie. Jednání a případně předání a instalaci terminálu společnosti ITALIMEX Group s.r.o. si svědek nevybaví. K předložené listině na č. l. 651, instalačního protokolu B-500 97, svědek uvedl, že zde není jeho podpis, ale někoho z jeho kO.ů. Protokol se předvyplnil datem, jménem technika, číslem terminálu, bankou, použitou technologií atp., aby s tím bylo u zákazníka méně práce. V tomto konkrétním případě se jednalo o terminál kompatibilní s magnetickými proužky, čipy a bezkontaktními transakcemi. Z technického hlediska terminál jako takový dokázal zpracovat denní mezisoučet či uzávěrku, pro přesnější informace bylo třeba oslovit banku s žádostí o výpis. Duplikáty těchto účtenek by případně byla schopná poskytnout i banka.

17. Svědek J. S. vypověděl, že v roce 2014 pracoval pro společnost Impromat na pozici technika předávajícího na základě pokynů ČSOB platební terminály zákazníkům. K předávání platebních terminálů docházelo na adrese určené ČSOB, která byla zanesena v instalačním protokolu. Obecně když svědek dorazil na místo, které určila banka, zapojil a zprovoznil terminál, předvedl jak ho užívat a proškolil zákazníky, o čemž se vyhotovil protokol. Zákazník se školí hlavně o bezpečnosti platebních karet, ověřování jejich platnosti a používání terminálu jako takového. Při školení probíhá i zkušební transakce za pomoci zkušební karty poskytnuté bankou. Že by se terminál předával na pobočce banky, se dle svědka nestávalo, vyjma u taxikářů, kteří měli terminál přenosný na baterku a vyzvedávají ho v sídle pobočky banky. K předložené listině na č. l. 656, instalačnímu protokolu B-500 97, svědek uvedl, že se J.K. je jeho kO.a, který byl na instalační protokol zapsán administrativně, ale faktickou instalaci prováděl svědek. K instalaci došlo pravděpodobně na místě uvedeném v protokolu. Že osoba, které terminál předával, souvisí se společností ITALIMEX Group svědek předpokládá vzhledem k tomu, že tato osoba disponovala razítkem společnosti. Za přítomnosti tlumočnicka terminál určitě nepředával. Svědek se dále obecně vyjádřil, že terminály obsahují funkci mezisoučet, ze kterého jsou patrné veškeré transakce od poslední uzávěrky, přičemž by na něm měla být vidět část čísla platební karty, částka, čas a asi tam byl i datum. Uzávěrky se dělají na konci pracovního dne, případně jsou automaticky generovány o půlnoci. Potvrzování transakcí terminálu se od roku 2014 nezměnilo; je třeba zadat PIN kód a použít magnetický proužek nebo čipovou kartu, případně bezkontaktní přístup. Na magnetickém proužku je číslo karty, čip obsahuje navíc datum vydání karty. Mezi bezpečnostní prvky karty patří jednak fyzické prvky, jako hologram, logo banky, typ karty a dále např. jméno majitele karty a dále PIN, který zná vlastník karty. Zaměstnanec karty se nedají použít jako platební, nicméně je možné vytvořit karty vizuálně stejné.

- 18.Svědék M. M. během výslechu uvedl, že v roce 2014 pracoval ve společnosti xxx jako jednatel společnosti, společnost se zabývala účetnictvím. Ke společnosti Italimex Group s.r.o. resp. obžalovaným svědek uvedl, že viděl na výpisu z obchodního rejstříku jméno S., nicméně osobně se s ním nesešel. Svědkova společnost byla oslovena osobou zastupující společnost Italimex Group s.r.o., přičemž na osobní schůzku na podzim se poté dostavili dva lidé. Tito uvedli, že se zabývají sběrem investičních peněz z Ruska a měli zájem o vedení účetnictví – účetní přiznání k DPH, s čímž svědek souhlasil a nechal jim vystavit zálohovou fakturu. Kolegyně svědka se touto společností zabývala 11 hodin, nicméně zálohová faktura nebyla nikdy proplacena, svědek se ptal, kdy ji zaplatí a komunikace tímto skončila. Osobní komunikace probíhala v českém jazyce, nicméně se nejednalo o češtinu čistou a určitě to nebyli Češi, pravděpodobně se jednalo o Rusy. S těmito osobami nemluvil svědek italsky, italštinu ovšem ovládá. O návaznosti těchto osob na Itálii společně nemluví. Celkem proběhla jedna osobní schůzka a cca dva e-maily. Těmi přišel svědkovi excelový soubor obsahující transakce připomínající výpisy z účtů, nejednalo se ovšem o dokument vystavený nějakou bankou. Pro případnou další účetní práci by bylo třeba tato data provázat s dalšími, k další práci ovšem, vzhledem k nezaplacení faktury, nedošlo. Mezi tato další data by patřily bankovní výpisy, podklady, na základě čeho peníze přicházejí, aby se to dalo řádně zaúčtovat a i z principu, že všechny příjmy každé společnosti mají nějaký původ nebo důvod atp. Účtování, respektive počátek účtování, u této společnosti probíhal ručně a na základě uvedené excelové tabulky vznikla sada zápisů k účetnictví. Dále se v účtování nepokračovalo. Žádné další doklady spol. Italimex Group s.r.o. svědek neviděl. Z pohledu účetnictví není nutné mít doklad o uskutečnění transakce přímo z terminálu, postačí výpis z banky.
- 19.Svědék Ing. J. W. vypověděl, že v roce 2014 byl xxx u společnosti K. P. CSc. – SOVTE, která prodává tiskárny a plastové karty na potisk etiket. Konkrétně jak prosté identifikační karty, tak magnetické, čipové a bezkontaktní karty. Na magnetické karty se dá nahrát až sto znaků. Banky tyto karty neodebírají. Zabezpečení je u magnetických karet minimální, tyto karty se dají volně kopírovat, u čipových záležití úroveň zabezpečení na typu, obvykle jsou tyto karty zabezpečeny PINem nebo PUKem. K užití karet s čipem je navíc třeba aplikace. K nahrání dat na kartu je třeba na počítači speciální software. Kódér magnetických proužků je zařízení pomocí kterého se magnetický proužek kóduje, a nahrávají se na něj data. Na společnost Italimex Group s.r.o. si svědek vzpomíná, oslovovali ho v souvislosti s koupí tiskárny Fargo HDP 5000, která slouží k potisku plastových karet, svědek jim tuto na první schůzce předvedl a na druhé prodal. Schůzek se ze strany Italimex Group s.r.o. účastnily tři osoby, jedna z nich hovořila česky a ostatní nekomunikovaly, jen si řekly cizím jazykem pár slov mezi sebou. Kromě tiskárny tyto osoby zakoupily ještě software k vytváření karet a k jejich tisku. Tiskárna samotná byla s kódérem magnetického proužku a laminátorem, který slouží k nánosu ochranné vrstvy na vytištěnou kartu. Celé zařízení stálo asi 140 tisíc, společnost Italimex Group s.r.o. platila fakturou, kterou vystavila účetní. Jestli tyto osoby ještě kupovaly nějaké karty či jestli svědek předváděl při ukázce i kódér, si svědek nevzpomíná. Po nákupu proběhl jen jeden kontakt, kdy svědek osobám radil ohledně problému s laminátorem. Důvod nákupu svědkovi zástupci spol. Italimex Group s.r.o. nesdělili. Svědek dále obecně uvedl, že k práci s výše uvedenou technikou nejsou třeba, kromě základní práce na počítači, žádné speciální znalosti.
- 20.Svědék T. J., xxx ČSOB, před soudem uvedl, že pokud dojde ke zneužití platebních karet, přijde reklama od oprávněného držitele, což je jeden ze způsobů, jak se banka o zneužití dozví. Může se stát, že se banka o tomto dozví i až v horizontu 14 dní, pokud není útok včas zachycen. V roce 2015 byly monitorovací systémy méně dokonalé. Poté probíhá reklamační řízení, v rámci kterého se zjišťuje, zda se jednalo o pochybení držitele karty, banky anebo o zneužití. V rámci tohoto zjišťování je třeba komunikovat se zahraničními bankami. Svědek dále uvedl, že při předávání terminálů samotných probíhá mj. bezpečnostní školení klientů. U vydávání terminálů se vyvíjí určité principy ostražitosti, ze strany banky nyní probíhá např. lustrování společností atp. V roce 2014 ovšem tato bezpečnostní opatření banka neměla. Klienti nesmí terminál přemísťovat, měl by být

využíván na místě dle smlouvy, určitě ne mimo Českou republiku. V případě podezřelých zahraničních transakcí se kontaktuje vydavatelská banka, která však nemá povinnost odpovědět. Následuje reklamační řízení, v rámci kterého se ještě kontaktuje asociace VISA/Master Card. Dále se v rámci opatření proti podvodům může terminál například na dálku zablokovat, ale situace se většinou řeší přímo s klientem – obchodníkem provozujícím terminál. V případě společnosti Italimex Group s.r.o. má svědek za to, že se jednalo o provoz bez prvotní přítomnosti platebních karet, tj. pouhé nahlášení čísla a bezpečnostního prvku karty kupujícím, na základě kterých se provede transakce. Terminály jsou u tohoto typu obchodního styku potřeba pro před-autorizaci, kdy obchodník předem zablokuje částku a ta se později vyúčtuje. Tedy v případě společnosti Italimex Group s.r.o. byly karty fyzicky přítomné. Na základě informací z reklamačního oddělení banky se dle svědka jednalo o padělky karet, kdy byla sada těchto padělků přikládána postupně k terminálu. Svědek dále ke konkrétně projednávané věci stran výše škody upřesnil, že částka 800 tisíc Kč byla částka figurující v reklamačním řízení, z toho 500 tisíc Kč je nenávratně odčerpáno a 300 tisíc Kč se bance podařilo zadržet. Důvodem rozdílných částek považovaných bankou za škodu obecně bývá fakt, že se nepodařilo podvod dokončit či bylo úspěšné reklamační řízení. Odchytky v řádu tisíců mohly být způsobeny dobíhajícími reklamacemi či poplatky s reklamačním řízením nebo kurzovními rozdíly u měn. O vrácení terminálu ze strany společnosti Italimex Group s.r.o., svědek neví. K předložené listině na č. l. 3832, seznamu transakcí dle ČSOB, svědek uvedl, že se jedná o dokument zpracovaný bankou, který obsahuje informace o tom, zda transakce byla povolena a došlo k úhradě či zamítnuta a došlo k blokaci té částky pro podezření na krádež. To znamená, že se někdo pokouší kartu zneužít. Svědek dále vysvětlil, že údaj v dokumentu označen Legerova je adresa obchodního sídla a v příslušném přehledu je evidovaná každá transakce uznaná na daném terminálu, tyto konkrétní transakce jsou zahrnuty jako podvodné. Tuto konkrétní tabulku vytvářel svědek na základě dat z monitorovacího systému a sjetiny karet. K předložené listině na č. l. 3603, sjetiny neoprávněných transakcí založenou ČSOB, svědek uvedl, že se jedná o identifikaci konkrétní transakce s číslem karty. Jedná se o práci reklamačního oddělení. Podobné výpisy posílají zahraniční banky, pokud mají podezření na podvodné transakce. Dále se svědek obecně vyjádřil k tomu, že není obtížné vyrobit duplikát platební karty, zvláště v případě karty na bázi magnetického proužku je to velmi jednoduché. Bankovní karty oproti např. vstupním kartám jsou zabezpečeny čipem. Dále uvedl, že účtenka, která vyjede z terminálu po provedené platbě platební kartou, slouží obchodníkům v komunikaci s bankou jako důkaz provedené transakce. Svědek potvrdil, že obchodník může předložit falzifikát provedené transakce, resp. toho, že obchod proběhl. Banka tyto může požadovat například na základě informací o podezření na podvod, na základě reklamace od držitele či od jiné banky.

21. Z výpovědi znalce Ing. Jiřího Bergera z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, soud zjistil, že znalec setrval na svých závěrech, učiněných v písemném vyhotovení znaleckého posudku, kdy uvedl, že zkoumané vzorky a to konkrétně notebook zn. ASUS č. E3NOCV45653813D, flash disky Kingston, pevný disk 3206TONKA MD/Galaxy 3D, úložiště dat WD GIN:W0A444728802 a notebook zn. ASUS č. 150629L0007900, jsou v technicky funkčním stavu, na žádném ze zařízení nebyla nalezena čísla platebních karet, na dvou USB flash pamětech však byly nalezeny stvrzenky pro prodávajícího, které jsou vydávány platebním terminálem, přičemž tyto odpovídají datem transakce i posledním čtyřčíslím platební karty jednotlivým zájmovým platbám. Stvrzenky dle znalce slouží obchodníkovi pro případ reklamace. Prokazuje tím bance jako vydavateli terminálu, že k obchodu došlo. Fonty těchto účtenek nalezených na USB flash mohly být buď přidané či součástí softwaru, který byl nainstalován. Znalec nedokáže určit, zda tyto byly součástí instalace či dané speciálně kvůli výrobě platebních karet. Stvrzenky, které byly posuzovány odborným vyjádřením založeným obžalovaným R., vyjma sekvenční ID, vzhledově odpovídají těm, které byly zajištěny na USB u obžalovaného. V rámci zkoumání nebyl nalezen žádný software určený ke komunikaci se zařízením zpracovávajícím magnetické proužky platových karet. U zkoumaných notebooků nebyly nalezeny stopy po připojení tiskárny HDP5000, kodéru magnetického proužku pro Person C30e/M30e či čtečku magnetického pruhu TMSR-33-USB, ani v nich nebyl nalezen software CardPresso XS. V noteboocích rovněž nebyl zaznamenán upgrade pro modul pro

oboustranný tisk k tiskárně HDP5000 či pro simultánní oboustrannou laminaci L2. V rámci znaleckého zkoumání nebyly zjištěny významné informace stran přístupových bodů a IP adres. Na notebooku Asus Eee PC 1215B, v. č. 15G629L000790 bylo zaznamenáno připojení ke skeneru Canon KEMD 71653. Zkoumané technické vybavení je dostačující pro výrobu platební karty, tyto však obvykle mají ještě další bezpečnostní, např. holografické prvky. Na technických zařízeních bylo nalezeno několik dokumentů M. R. a velké množství dokumentů týkajících se společnosti Maxland Group s. r. o. a podnikání M. R.. Znalec dále uvedl, že k výrobě platební karty je třeba zkopírovat vzhled a přečíst a zkopírovat první část magnetického proužku. Pokud se jedná o embosované karty, je třeba zhotovit i vytačená čísla. Mimo výše uvedené našel znalec v počítači ASUS obž. R. software, kde mohly být dělány úpravy účtenek, údaje z magnetického proužku na počítači nenašel. K otázce zabezpečení karet v roce 2014 se znalec vyjádřil, že existovaly karty, kde bezpečnostní holografické prvky nebyly. Jednalo se o karty s nižším limitem, vydávané lokálně. V uvedené době stačilo většině karet mít magnetický proužek. Právě magnetický proužek je vše, co stačí, co se údajů na počítači týče, zkopírovat na kartu, aby byla použitelná. S daty z bankovních karet se obchoduje na černých trzích, tyto mohou být získány různě a to čtečkami na bankomatu, která načte magnetický proužek a kamera zaznamená PIN kód. Dalším možným únikem je banka. Tyto údaje je poté možné zakoupit na internetu, kdy existují sítě lidí, kteří toto nakupují. Lze uvést, že i pro kupujícího je toto rizikové, musí pracovat velmi rychle, neboť s ohledem na zjištění banky dojde k zneplatnění karty či ji oprávněný držitel zablokuje. Dle zkušeností znalce jen každou desátou platební kartu se podaří zneužít. Je ovšem i riziko, že ze zakoupených čísel nemusí fungovat žádné.

22.Z výpovědi znalce RNDr. Vlastimila Klímy z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, soud zjistil, že znalec setrval na svých závěrech, učiněných v písemném vyhotovení znaleckého posudku, kdy uvedl, že provedl zkoumání několika mobilních telefonů včetně SIM karet, jejichž obsah následně zdokumentoval na CD nosič. Znalec zkoumal elektroniku zajištěnou u obžalovaného R., mobilní telefony značky LG – D802IFCCIDZNF802, IMEI xxx + sim karta č. xxxx, Samsung včetně baterie, IMEI xxx + SIM Vodafon xxx, mobilní telefon zn. Samsung včetně baterie, IMEI xxx + SIM Vodafon xxx, mobilní telefon zn. Nokia model 113 včetně baterie, IMEI xxx, mobilní telefon zn. Samsung Galaxy včetně baterie, IMEI xxx, a fotoaparát zn. Nikon D3200-6042099 s objektivem. Na mobilním telefonu zn. LG, IMEI xxx byla nalezena mj. společná fotografie obž. R., Ch. a SA.. SIM karta xxxx byla až na přednastavená čísla prázdná, SIM karta xxx obsahovala krátký telefonní seznam a dále SMS mj. od čísla +420 xxx ve znění: WMZ ok (5. 8. 2014), Prosim vzít s sebou razítko. Dekujeme (4. 8. 2014) a Penize neprišly (1. 8. 2014), dále od čísla +420 xxx ve znění: Impromat-computer, U Hellady 4, 2.patro (31. 7. 2014) dále od čísla +420 xxx ve znění: Zavra 10.42 ost. U Pamatniku. 6600 kron (30. 7. 2014), Est' na Prahe 3, ost. U Pamatniku, pervaja ot. m. Florenc za 60 euro v sutki. Mobilní telefon Samsung GT-E1200M IMEI xxx obsahoval mj. odeslanou zprávu ve znění: xxx eto xxx s pragi. Poprosili u vas zabrat karty kreditki. Napisyte kuda podjehat i vremja. Mobilní telefon IMEI xxx vedle telefonního seznamu obsahoval i několik fotografií a konečně z fotoaparátu zn. Nikon D3200-6042099 byly zjištěny různé fotografie.

23.Soud zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování výsledkem obžalovaných Ch., S.A. a dále odborným vyjádřením zaměřeným na otázky týkající se výroby, zabezpečení a fungování platebních prostředků. Obhájce obžalovaného R. modifikoval svůj návrh na doplnění předmětným odborným vyjádřením po výslechu znalce Ing. Bergera tak, že tento ponechal na zvážení soudu. S ohledem na skutečnost, že otázky, jež měly být předmětem daného odborného vyjádření, byly položeny tomuto znalci, považoval soud tento důkaz za nadbytečný. Pokud se jedná o navrhovaný výslech obžalovaného Ch., k tomu soud uvádí, že u tohoto obžalovaného jsou i nadále soudem shledány zákonné podmínky pro konání řízení proti uprchlému. Byť obhájce obžalovaného počátkem října 2020 soudu sdělil, že je se svým klientem v kontaktu, nebylo ze strany obžalovaného na nařízená hlavní líčení nikterak reagováno. Soudu nebyla předložena žádost o konání v nepřítomnosti či žádost o odročení z důvodu celosvětové epidemiologické situace, kdy by bylo obžalovanému

znemožněno přicestovat na území České republiky či z důvodu nemoci, jak při posledně konaném hlavním líčení naznačoval obhájce obžalovaného. Pokud by obžalovaný skutečně měl potřebu se k hlavnímu líčení dostavit a k jednání kladenému mu za vinu se vyjádřit, jistě by svůj postoj k probíhajícímu řízení změnil. O tom, že toto řízení se již nachází ve stadiu před soudem, se jistě od svého zvoleného obhájce dozvěděl, když tento je s ním, jak bylo soudu sděleno, v kontaktu. S ohledem na absenci jakéhokoli projevu kontaktu obžalovaného Ch. a při vědomí si obsahu zprávy běloruských justičních orgánů získané v rámci mezinárodní právní pomoci, soud dospěl k závěru, že obžalovaný i nadále se skrývá v cizině. Návrhu na výslech obžalovaného S.. soud nevyhověl, neboť obžalovaný v přípravném řízení odepřel vypovídat a svůj postoj k trestnímu řízení nikterak nezměnil, pokud opakovaně soudu zaslal žádost o konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti. Lze dospět k závěru, že obžalovaný nemá zájem využít svého práva k jednání kladené mu za vinu, se jakkoli vyjádřit a na svoji obhajobu cokoli uvést. Obžalovaný S.. je ke konaným hlavním líčením opakovaně předvoláván prostřednictvím italských justičních orgánů, v České republice je zastoupen obhájcem a pokud by svého práva a to i prostřednictvím videokonference chtěl využít, jistě by toto soudu v průběhu řízení před soudem dal jasně najevo. Soud tedy i tento návrh na doplnění dokazování zamítl s tím, že by s ohledem na uvedené docházelo ke zbytečným průtahům trestního řízení.

24. Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k hodnocení důkazů, které byly hodnoceny zvláště i v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a při tom dospěl k závěru, že všechny provedené důkazy dostatečně a bez pochybností dokládají to, že se shora uvedený skutek stal, a že jej spáchali obžalovaní.

25. Tento závěr lze velmi spolehlivě opřít o provedené dokazování, na jehož základě soud zjistil, že obžalovaný R. již od roku 2011 spolupracoval s obžalovaným Ch. žijícím trvale v Itálii, kdy jejich vztah přerostl v přátelství, jak soudu sdělil obžalovaný R.. Na základě takto navázaného vztahu se na obžalovaného R. žijícího dlouhodobě v České republice a ovládající český jazyk, obrátil koncem roku 2013 právě obž. Ch. s žádostí o pomoc při zřízení obchodní společnosti v České republice, která by se zabývala prodejem vín. Obžalovaný, s ohledem na přátelství s obž. Ch. a vidinou možné podnikatelské příležitosti, obstaral obžalovanému Ch. kontakt se svědkem G., který se těmito záležitostmi zabývá. Rovněž tak vyvíjel snahu o zajištění celního skladu, jak bylo soudu doloženo. Při první schůzce v Praze bylo zřejmé, že se jedná o zájem italských podnikatelů, kdy jednatelem společnosti se měl stát obž. S... Svědek G. vyžádal potřebné dokumenty a připravil podklady pro převod společnosti. Z výpisu z obchodního rejstříku ke spol. Italimex Group s.r.o. a zejména z Notářského zápisu ze dne 19.2.2014 je zřejmé, že valná hromada společnosti Dedov Grand, s.r.o. novým jednatelem dne 19.2.2014 jmenovala obžalovaného S., který se stal rovněž jediným společníkem společnosti, jejíž obchodní název byl k témuž dni změněn na Italimex Group s.r.o. Předmět podnikání byl doplněn o činnosti výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a silniční motorová doprava. Výpověď obžalovaného R. koresponduje nejen s listinnými důkazy vážícími se k převodu předmětné obchodní společnosti, ale také s výpovědí svědka G., který soudu sdělil, že obžalovaným R. byl nakontaktován na jeho obchodní partnery z Itálie a to obžalované Ch. a S., kteří měli zájem o koupi obchodní společnosti v České republice. Z jednání nakonec vyplynulo, že společníkem a jednatelem společnosti bude pouze S., nikoli původně zamýšlený Ch.. Při osobním setkání s obž. S.. veškerou komunikaci do italštiny překládal Ch.. O roli obž. Ch.. svědčí i postřeh svědka, na něhož obžalovaný působil jako partner obž. S., s nímž komunikoval veškeré záležitosti týkající se převodu společnosti. Svědek tedy připravil doklady k převodu obchodní společnosti na osobu P. S., který je osobně při návštěvě Prahy podepsal. Již v této fázi je zcela zřejmý důvod obžalovaných Ch. a S. k získání obchodní společnosti na území České republiky, neboť společnost disponovala toliko virtuálním sídlem, kdy skutečnou provozovnu, sklady či kanceláře zřízeny neměla. Toto vyplývá nejen z výpovědi svědka G., který hovořil o adrese v ulici Legerova, Praha 2, kde společnost žádným prostorem nedisponovala. Shodně toto bylo potvrzeno i ze strany obžalovaného R., který v podstatě zázemí

obžalovanému S. a Ch., při návštěvách České republiky za údajným účelem obchodní činnosti spol. Italimex Group, poskytoval ve svém bytě. O zcela účelovém zakoupení společnosti svědčí i fakt, že tato nikdy nezaměstnávala zaměstnance, kteří by se v České republice její obchodní činností měli zabývat. Z provedeného dokazování nevyplývá ani náznak toho, že by bylo o nějakých nebytových prostorech či zaměstnancích společnosti uvažováno. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný S. následující den, tedy 20.2.2014, v doprovodu spoluobžalovaných a na radu svědka G. založil účet vedený ve prospěch společnosti Italimex Group s.r.o. a to u společnosti ČSOB a.s. Jak vyplývá z dokumentace banky a to Smluv ČSOB o podnikatelském kontu, jednalo se o účet vedený v CZK a o účet vedený v EUR měně. Jediným disponentem a držitelem platebních karet k daným účtům byl obžalovaný S... Ze smluvní dokumentace ČSOB a.s. je dále prokázáno, že obžalovaný S. jako statutární zástupce obchodníka podepsal dne 18.3.2014 Smlouvu o akceptaci platebních karet a dále Smlouvu o výpůjčce terminálu, z níž vyplývá, že bez předchozího písemného souhlasu banky nesmí vyřadit terminál z provozu či jej provozovat na jiném místě, než je uvedeno v instalačním protokolu. Výpovědi obžalovaného R. bylo prokázáno, že došlo k převzetí POS terminálu, který obžalovaný S. odvezl do Itálie, tedy s ním nakládal zcela v rozporu s uzavřenou smlouvou. O převzetí POS terminálu svědčí výpověď svědka R. S., který jako externí pracovník ČSOB v inkriminované době sepisoval smlouvy k platebním terminálům a prováděl instalace a školení k platebním terminálům. Konkrétně si předání terminálu spol. Italimex Group s.r.o. nevybavil, avšak po předložení listiny – Instalační protokol ze dne 21.3.2014 potvrdil, že k předání tohoto terminálu došlo v ČSOB na Václavském náměstí, což je zcela výjimečná situace. Dle soudu k této svědkem označené výjimečnosti došlo právě proto, že obžalovaní nemohli pozvat technika do sídla provozovny, neboť toto reálně neexistovalo. Dle dokazování obžalovaní ani neměli v úmyslu zřídit provozovnu společnosti Italimex Group, v níž by terminál umístili, když po jeho převzetí byl tento rovnou vyvezen z České republiky. O převzetí svědčí rovněž samotný Instalační protokol č. B17348 ze dne 21.3.2014, který stvrzuje převzetí POS terminálu CSOB0276 na SIM kartu, kde jako sídlo provozovny je uvedena adresa Legerova 1820/39, Praha 2. Za kontaktní osobu je označen P. S. s připojením telefonního kontaktu xxx. Dané telefonní číslo bylo obžalovanými uváděno jako telefonní číslo společnosti Italimex Group s.r.o. Takto to rovněž prezentoval obžalovaný R., když uvedl, že mu byl mobilní telefon Samsung, patřící obž. S., zanechán v Praze a to pro komunikaci s bankou v českém jazyce. Z listin zajištěných při domovní prohlídce u obž. R. vyplývá, že došlo k nákupu mobilního telefonu Samsung Black, kdy dva shodné mobilní telefony zn. Samsung, černé barvy byly zajištěny rovněž při této domovní prohlídce. Obžalovaný R. se k provozu telefonu rovněž vyjádřil tak, že sděloval spoluobžalovaných autorizační kódy a taktéž si byl vědom každodenních příchodů oznámení o přijatých platbách na účet společnosti v rádech tisíců Kč. Dále bylo prokázáno, že obžalovaní z podnětu obž. S. vyhledali prodejce komponentů jednoznačně sloužících k výrobě padělků platebních karet, kdy z daňového dokladu spol. K. P. – SOVTE č. FV – 788/2014 ze dne 30.7.2014, zajištěného při domovní prohlídce u obž. R., vyplývá nákup odběratele Italimex Group s.r.o. a to tiskárny, kodéru magnetického proužku, software pro návrh, tisk a kódování plastových karet a 100 ks bílých karet s magnetickým proužkem. Dne 1.8.2014 svůj nákup opakovali a zakoupili dalších 1000 kusů bílých plastových karet s magnetickým proužkem a čtečku magnetického proužku karet jak plyne z daňového dokladu č. FV – 798/2014. Z daňového dokladu č. FV- 816/2014 shodné společnosti vyplynulo, že odběratel Italimex Group s.r.o. dne 7.8.2014 odebral modul pro oboustranný tisk, HDP přenosný film, barevnou pásku, černý rezin a sublimační fluorescenční panel, laminovací zařízení a 500 ks bílých plastových karet. Tyto listinné důkazy korespondují s výpovědí obžalovaného R., který potvrdil nákup daného zboží poté, co z podnětu obž. Ch. nakontaktoval spol. K. P. – SOVTE, která požadované zboží nabízela. Dále doplnil, že obž. S. nákup hradil v hotovosti, přičemž celkově utratil asi 200 tis. Kč. Nakoupené komponenty měly dle obžalovaného R. sloužit k výrobě zaměstnaneckých karet pro stavební společnost obž. S.A.. Tuto obhajobu soud vyhodnotil jako účelovou, neboť sám obžalovaný R. před soudem uvedl, že počet zaměstnanců v této firmě čítal okolo deseti lidí. Zcela nelogický by se pak jevil nákup plastových karet v objemu 1600 kusů. Zároveň obžalovaný uvedl, že spoluobžalovaní měli v úmyslu zakoupení dalších karet s čipem, avšak z důvodu vysoké ceny se tento nákup neuskutečnil. K zakoupení tohoto zboží svědčil i svědek J. W., xxx společnosti K. P.

– SOVTE. Tento si vybavil nákup předmětného zboží ze strany zástupců spol. Italimex Group, kteří jej oslovili v souvislosti s nákupem tiskárny sloužící k potisku plastových karet, jež obsahuje kódér. Potvrdil, že se jednalo o cizince, přičemž s ním v českém jazyce komunikoval ze tří pouze jeden. Svědek stvrdil, že z jejich strany došlo dále k zakoupení softwaru k vytváření karet. Svědek se obecně vyjádřil k zabezpečení karet s magnetickým proužkem s tím, že toto je velmi minimální a dají se volně kopírovat. Ke kopírování slouží kódér magnetických proužků pomocí kterého se proužek nakóduje. Na magnetické karty lze nahrát až sto znaků. Jako velmi snadné označil svědek J. možnost vyrobit duplikát platební karty, pokud se jedná o kartu s magnetickým proužkem. Se svědky v tomto směru zcela koresponduje výpověď znalce Ing. Bergra, který dodal, že technické vybavení, které bylo předmětem zkoumání, je zcela způsobilé pro výrobu platební karty. Závěry soudu o zakoupení komponentů u spol. K. P. – SOVTE jednoznačně za účelem výroby padělků platebních karet svědčí rovněž výpověď svědka J., který uvedl, že z listin, které měla banka k obchodníkovi Italimex Group s.r.o. k dispozici je zřejmé, že v tomto případě byly karty, s nimiž docházelo k platebním transakcím pomocí POS terminálu, fyzicky přítomné. Z informací dodaných svědkovi reklamačním oddělení banky se jednalo o padělky karet, kdy byla sada těchto padělků přikládána postupně k terminálu. Z listin založených bankou a to Smlouva o běžném úvěru uzavřené dne 21.7.2014 mezi ČSOB a.s. a spol. Italimex Group s.r.o., zastoupená obž. S., vyplývá založení účtu vedeného ve prospěch společnosti v měně USD. Toto koresponduje s výpovědí obž. R., který zároveň vypověděl, že obžalovaní žádali vydání dalšího POS terminálu a to i u jiných bankovních domů. Z Instalačního protokolu č. B-50097 je zřejmé, že dne 1.8.2014 došlo předání POS terminálu PVTE8205 na SIM kartu, dále uvedeny shodné údaje jako na protokolu ze dne 21.3.2014, kdy za společnosti Italimex Group s.r.o. je připojen podpis. Z výpovědi obžalovaného R. bylo zjištěno, že tento terminál přebíral k žádosti obž. Ch. osobně. Dále uvedl, že převzatý terminál předal spoluobžalovaným. Z provedeného dokazování vyplynulo, že tento terminál ČSOB a.s. označený PVTE8205 byl nalezen při domovní prohlídce u obžalovaného dne 28.8.2014 a jako věcný důkaz v řízení proveden. Předání terminálu je dále stvrzeno výpovědí svědka S.. Tento k samotnému provozu terminálu dále doplnil, že terminály obsahují funkci mezisoučet, ze kterého jsou patrně veškeré transakce od poslední uzávěrky, přičemž by na něm měla být vidět část čísla použitých platebních karet, částka, čas a datum. Tyto uzávěrky se dělají na konci pracovního dne, případně jsou automaticky generovány o půlnoci. Za bezpečnostní prvky karty svědek označil prvky fyzické jako hologram, logo banky, typ karty a dále např. jméno majitele karty a dále PIN, který zná vlastník karty. K funkcím POS terminálu rovněž svědek S. uvedl, že terminál samotný nemá interní paměť, nicméně na každé účtence je autorizační kód, s kterým lze platbu dohledat přes autorizační centrum, což znamená, že zákazník si tedy může ověřit jakékoliv transakce. Rovněž potvrdil informaci o vytištění seznamu uskutečněných transakcí k určitému okamžiku.

26. Dále bylo prokázáno, že v dopoledních hodinách dne 6.8.2014 došlo ze strany ČSOB k blokaci platebního terminálu a platební karty obchodníka Italimex Group s.r.o. z důvodu podezření na neoprávněné transakce. Toto koresponduje se zjištěním, že dne 6.8.2014 spoluobžalovaní S. a R. nakupovali zboží u spol. Alza.cz, přičemž platba kartou vystavenou ČSOB a.s. na jméno P. S. nebyla uskutečněna a obžalovaný S. musel nákup uhradit hotovostně. O uskutečněném nákupu svědčí daňové doklady nalezené v bytě obžalovaného R., z nichž je zřejmý nákup dne 6.8.2014 paměťové karty Kingston Micro, GPS navigace Garmin a SSD disk Kingston a dále notebooku MSI GT70 vše v hodnotě přesahující 50 tis. Kč, způsob úhrady ve všech případech je hotově.

Z daňového dokladu ze dne 5.8.2014 vystavené spol. Alza.cz vyplývá také nákup laserové tiskárny.

27. Soud má na základě listinných důkazů, založených jak poškozenou ČSOB a.s., tak poškozenými zahraničními vydavatelskými bankami, za prokázané, že v období od 9.7.2014 do 5.8.2014 došlo ze strany obžalovaných S. a Ch. minimálně v 289 případech k autorizaci či k pokusu o autorizaci padělanými platebními kartami vydanými bankami v USA. ČSOB a.s. reagovala výše zmíněnou blokací terminálu a platebních karet právě na reklamaci těchto transakcí ze strany zahraničních bank, jež obdržela prostřednictvím systému italské společnosti SINSYS, jak z dokumentů vyplývá.

Na to konto dále ČSOB a.s. jako poskytovatel POS terminálu zahájila kontrolu obchodníka – spol. Italimex Group s.r.o., kdy jej vyzvala k doložení původu a účelu bankovních transakcí na účtech společnosti, resp. na účtu vedeném pro tuto společnost v CZK měně. Obžalovaný S. byl jako statutární orgán společnosti bankou vyzván k doložení účtenek z terminálu a paragonů z pokladny s přehledem zakoupeného zboží či služeb k realizovaným transakcím. Obžalovaný na telefonický kontakt nereagoval, v reakci na mailovou zprávu sdělil, že dne 11.8.2014 bude asistentkou požadované zasláno. Z e-mailu zasláného z mailové adresy ve znění xxx datovaného dne 11.8.2014 odeslaného F. S. je bance v českém jazyce sdělováno, že v příloze zasílá požadované faktury a smlouvy, dále odůvodňuje hotovostní výdaje úhradou seminářů v Rusku, jež dokládá vydanými fakturami a zmiňuje se dále o nákupu pohledávek od O.a S.. Dále dodává, že s ohledem na množství zašle doklady několikrát. Přílohou tohoto mailu jsou mj. Smlouvy o postoupení pohledávek uzavřené mezi O.em Seydyshevem a spol. Italimex Group s.r.o./P. S. a to ze dne 30.7.2014 a 1.8.2014, vždy na částku 150.000,- Kč, účtenka z platebního terminálu ze dne 15.7.2014 na částku 6.830 Kč. Tyto zjištěné skutečnosti jednoznačně korespondují se sdělením obžalovaného R., který uvedl, že byl srpnu 2014 spoluobžalovanými požádán o vytvoření účtenek z platebního terminálu. Za tímto účelem mu byla zaslána sjetina transakcí s žádostí o vytvoření účtenek z platebního terminálu, kdy mu k tomuto byla poskytnuta šablona. Z výpovědi obžalovaného je zřejmé, že počal doklady ve svém počítači vytvářet, avšak s ohledem na množství operací, toto i přes nabízenou odměnu poté odmítl. K těmto skutečnostem se vyjádřil i svědek M., jehož společnost byla obžalovanými oslovena za účelem vedení účetnictví. Svědek potvrdil, že po prvotním nakontaktování ze strany obžalovaných, zřejmě ruské národnosti, došlo k osobní schůzce a byla domluvena spolupráce. Rovněž jejich společnosti byl obžalovanými zaslán prostřednictvím mailu excelový soubor obsahující transakce připomínající výpisy z účtů, nejednalo se ovšem o dokument vystavený bankou. Pro případnou účetní práci však by bylo třeba doložit další doklady jako faktury, bankovní výpisy, atd. Z pohledu účetnictví není nutné mít doklad o uskutečnění transakce vydaný přímo terminálem. Tento názor svědka je rovněž stvrzen závěry odborného vyjádření České znalecké a.s., z něž plyne, že tyto účtenky nelze považovat za účetní či daňové doklady. Z provedeného dokazování lze dospět k závěru, že jediným důvodem pro vytváření účtenek z terminálu, tedy potvrzení o uskutečnění platbě, mělo být zdokladování těchto transakcí bance a vytvoření tak dojmu o legálním obchodování. Pouze z tohoto důvodu vyžadoval obž. S. vytvoření daných účtenek a za tímto účelem zaslal jako obžalovanému R., tak svědkovi M. sjetinu platebních transakcí uskutečněných prostřednictvím POS terminálu. Tato jak bylo zjištěno, byla obžalovanému S. poskytnuta systémem v rámci nakládání s terminálem, který veškeré transakce uchovává a odesílá na úložiště. Fakt, že obžalovaný R. skutečně požadované účtenky počal vyhotovovat je dále prokázáno výsledkem znaleckého zkoumání, kdy na USB flash disku byly tyto nalezeny. Znalec Ing. Jiří Bergr u hlavního líčení po nahlédnutí do CD nosiče, jež byl přílohou znaleckého posudku, upřesnil, že k vytváření těchto dokladů došlo dne 14.8.2014. Dále doplnil, že fonty těchto účtenek nalezených na USB flash mohly být buď přidané či součástí softwaru, který byl nainstalován.

28. Potřebu vytvoření těchto účtenek pro účely prokázání autentičnosti karetní transakce ze strany obchodníka potvrdil před soudem i svědek J., který obecně uvedl, že účtenka, která vyjede z terminálu po provedené platbě platební kartou, slouží obchodníkům v komunikaci s bankou jako důkaz provedené transakce. Banka tyto může požadovat například na základě informací o podezření na podvod, na základě reklamace od oprávněného držitele platební karty či od jiné banky. Jak uvedeno shora, právě z tohoto důvodu byly po obchodníkovi – spol. Italimex Group s.r.o., potažmo jednateli společnosti, doklady požadovány. Z časové osy je tedy zřejmé, že obžalovaný R. byl požádán o vytvoření účtenek a částečně vytvářel účtenky za účelem doložení transakcí bance a zakrytí tak podvodného jednání obžalovaných. Mezi kontaktem za strany banky s výzvou o doložení uvedeného a vytváření dokladů je rozdíl toliko tří dnů.

29. Z výpovědi svědka J. lze rovněž vyjít při posouzení ČSOB a.s. jako poškozené v dané věci a to i co se rozsahu vzniklé škody týče. Svědek vysvětlil, že po zneužití platební karty a nahlášení takové transakce bance ze strany oprávněného držitele či vydavatelské banky, probíhá reklamační řízení, v rámci něhož se zjišťuje důvod zneužití platební karty a je kontaktována asociace VISA/Master Card a zahraniční banky. V daném případě byly zjištěné výstupy svědkem zpracovány do dokumentu seznam transakcí dle ČSOB, které poškozená považuje za podvodné. Z tohoto je zřejmé, která transakce platební kartou byla povolena, a došlo k úhradě ve prospěch účtu spol. Italimex Group s.r.o., či zamítnuta a došlo k blokaci této částky pro podezření na její neoprávněnost. Svědek rovněž potvrdil, že reklamační řízení učiněná ze strany vydavatelské banky nemusí být vždy ze strany ČSOB a.s. uznána a to z řady důvodů, např. pro opožděnost reklamační řízení. Výpověď svědka koresponduje se samotnou listinou označenou Veškeré transakce dle ČSOB a.s. s uvedením jejich zpracování, založené na č.l. 3832 a násl., z níž jednoznačně plyne seznam veškerých transakcí učiněných prostřednictvím terminálu označeného CSOB0276, s názvem obchodního místa Italimex Group s.r.o., adresou Legerova 1820/39, Praha 2. Prokazatelně se jedná o POS terminál, který byl dne 21.2.2014 předán obžalovanému S., jak plyne z instalačního protokolu a bezprostředně na to odvezen z území České republiky, jak uvedl obžalovaný R.. Listina dále stvrzuje, že vyjma prvních pěti transakcí, kdy dle částek lze usuzovat na zkušební platby, byly užity toliko karty s magnetickým proužkem. Z tabulky jsou rovněž patrná data transakcí, částky, číselné kódy označující vydavatelskou banku platební karty a dále výsledky autorizace, tedy zda platba byla povolena či zamítnuta, jak o tom vypověděl svědek J.. Rovněž je v tabulce bankou zachycena informace, zda neoprávněnost transakce je stvrzena vydavatelskou bankou a zda se tato ve vztahu k jednotlivé transakci připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody či zda uplatnila reklamací u ČSOB a.s. a s jakým výsledkem.
30. Dokladem pro zjištění rozsahu neoprávněných transakcí a výše škody jsou dále bankovní listiny a to sjetina neoprávněných transakcí vyhotovena reklamačním oddělením ČSOB, založena na č.l. 3603 a násl. a č.l. 3953a a násl. Tyto identifikují konkrétní transakce s číslem karty, částkou, číslem obchodníka a číslem reklamační řízení. Rovněž podávají přehled transakcí, které byly ze strany ČSOB a.s. po reklamačním řízení uznány a ČSOB tyto částky vydavatelským bankám uhradila. Jednotlivé podvodné transakce uskutečněné padělanými platebními kartami oprávněných držitelů jsou prokazovány dále listinami zaslanými vydavatelskými bankami ve Spojených státech amerických. Jedná se konkrétně o sken obrazovky ze systému ČSOB a.s. prokazující obdržení reklamací ze strany vydavatelských zahraničních bank. Výše vyčíslené škody vzniklé na straně společnosti ČSOB a.s., byla tedy odvislá od výsledků reklamačního řízení vedeného s zahraničními vydavatelskými bankami, kdy při uznání reklamační řízení došlo ze strany ČSOB a.s. k refundaci částky, odpovídající neoprávněně stržené částce z účtu vedeného zahraniční vydavatelskou bankou.
31. Dokazováním bylo dále zjištěno, že na účet vedený v CZK měně byly připisovány jednotlivé částky, které byly realizovány na základě použití padělaných platebních karet. K pořízení a nakládání s neoprávněně získanými daty se vyjádřil znalec Ing. Bergr, který uvedl, že tyto lze získat nákupem prostřednictvím internetu na tzv. černém trhu, kdy jsou skupovány balíky dat, které musí být velmi rychle zneužity, neboť kdykoli může dojít k blokaci karty, jejíž data byla neoprávněně získána. Znalec rovněž doplnil, že v roce 2014 byly bankovní ústavy v České republice opakovaně napadány podvodníky tohoto druhu, neboť bylo známo, že bankovní systém není natolik zabezpečen. Toto stvrdil rovněž svědek J., když uvedl, že v inkriminované době nebyly monitorovací systémy banky natolik dokonalé a nedocházelo při vydávání POS terminálů k lustrování společností, jež si o terminál požádaly.
32. Z bankovního účtu společnosti Italimex Group s.r.o. je rovněž zřejmé, že vyjma příchozích plateb, výběrů z bankomatů či hotovostních výběrů na pobočkách ČSOB a.s. nedochází k jiným pohybům na účtu, které by svědčily o obchodní činnosti společnosti. Jednalo by se například o náklady spojené s úhradou nájemného, elektřiny, mzdy a další. Pokud jde o výběry z účtu, které jsou

specifikované ve výroku rozsudku, tyto má soud za prokázané z listinami vyžádaných od příslušné banky, kdy konkrétně z bankovního výpisu je zcela patrné, v jakých částkách a kdy docházelo k uvedeným výběrům či převodům z účtu vedeného v CZK měně na účet vedený v EUR měně a následně k výběrům i z tohoto účtu. Konkrétně výpisem z účtu předloženého subjektem ČSOB a.s. jsou přehledně doloženy výběry učiněné na pobočkách bankovního ústavu, výběry z bankomatů, převody v rámci ČSOB, kdy se jedná převod na jiný účet spol. Italimex Group s.r.o. a převody na jiný podnikatelský účet ze dne 30.7.2014 a 1.8.2014, vždy ve výši 150.000 Kč. Realizace výběrů ze strany obžalovaných je rovněž stvrzena výpovědí obžalovaného R., který uvedl, že vyjma jednoho výběru z bankomatu ve výši 5 tis. Kč, ostatní výběry pomocí platební karty byly činěny v doprovodu obžalovaného S.. a to na jeho žádost, neboť neovládal český jazyk, v němž bankomaty fungovaly. Obžalovaný se dále hájil tím, že toliko zadal na vyzvání bankomatu PIN kód a peníze z bankomatu si dále převzal již obžalovaný S., který stál hned vedl něj. Z provedeného dokazování je zřejmé, že k prvnímu výběru z bankomatu došlo dle 10.7.2014 v Metropoli Zličín, Praha 5. Jednalo se skutečně o částku 5 tis. Kč. Obžalovaný z účasti na výběrech z bankomatu je dále usvědčován pořízením fotografií provozovatelem bankomatu a to jak ze dne 10.7.2014, tak ve dnech 16.7.2014, 17.7.2014, 18.7.2014, 21.7.2014, 1.8.2014 a 4.8.2014. Z pořízených fotografií zaznamenaných bankomatem není ani v jednom případě patrné, že by obžalovaný R. u bankomatu stál v doprovodu další osoby. Lze dodat, že záběry nejsou činěny toliko z bezprostřední blízkosti, tedy na ruce a obličej osoby využívající bankomat, ale zabírají širší prostor okolo této osoby. Lze učinit závěr, že z celkem 14ti výběrů z bankomatu, učiněných v období od 10.7. do 4.8.2014, je obžalovaný R. prokazatelně zachycen v sedmi případech u bankomatu sám. Soud na tomto místě nepochybně obhajobu obžalovaného v tom, že takto činil na pokyn spoluobžalovaných, avšak nelze uvěřit jeho tvrzení, že vždy byl výběru z bankomatu přítomen obžalovaný S.. a obžalovaný R. toliko zadával PIN kód k vyzvednutí hotovosti. Navíc sám obžalovaný soudu uvedl, že platební kartu, kterou měl svěřenu, měl po příjezdu obžalovaného S.. spolu s částkou 5 tis. Kč tomuto předat. Avšak platební karta ČSOB vystavená na jméno P. S.. byla u obžalovaného nalezena dne 28.8.2014 při domovní prohlídce. Nelze tedy uvěřit, že ji obžalovaný R. neměl ve své dispozici a nemohl další výběry z bankomatů činit. Pokud jde o hotovostní výběry z banky, lze s ohledem na bankovní dokumentaci uzavřít, že pokud byl jediným disponentem účtu obžalovaný S.. jako statutární orgán společnosti, byla jeho osobní účast na výběrech zřejmá. Pokud tedy obžalovaný R. uvedl, že spoluobžalovaní přijížděli do Prahy v podstatě k vyřízení jednorázové záležitosti, nikdy zde nepobývali delší dobu, tedy konkrétně obž. S., svědčí data hotovostních výběrů právě o jeho osobní přítomnosti v Praze. Porovnáním dat výběru z účtu a dat výběru z bankomatu, je zřejmé, že tato se jednoznačně nepřekrývají. Nejblíže výběru z účtu dne 22.7.2014 je výběr z bankomatu dne 21.7.2014, tedy již šestý výběr v pořadí. Dále mezi výběry z účtu 30.7. a 5.8.2014 bylo učiněno dalších 8 výběrů z bankomatu. I toto zjištění dle soudu vyvrací obhajobu zvolenou obžalovaným o stoprocentní přítomnosti obžalovaného S.. na výběrech od 16.7.2014. Obžalovaný R. v rámci své obhajoby odůvodňoval osobní účast při hotovostních výběrech v bance rovněž jazykovou bariérou na straně obž. S.A. a výběry samotné považoval za účelové v tom smyslu, že jimi byly hrazeny společností nákupy pohledávek na základě smluv uzavřených se svědkem S.. Obžalovaný se rovněž hájil tím, že banka si pro výběr hotovosti vyžadovala předložení dokumentu svědčícího o tom, že peníze mají sloužit právě k úhradě předmětného obchodu. Ze shora zmíněného výpisu z banky je zřejmé, že k hotovostnímu výběru z účtu došlo celkem ve 14ti případech v období od 22.7. do 6.8.2014, kdy takto byla vybrána částka dosáhla celkové výše 4.760.000,- Kč. Z dalších listinných důkazů, jakož i výpovědi svědka O. S. je zřejmé, že spol. Italimex Group s.r.o. zastoupená P. S. uzavřela se svědkem Smlouvu o postoupení pohledávek a to datovanou dnem 30.7.2014 a 1.8.2014, znějící vždy na částky 150.000,- Kč. Uhrazení této částky ve prospěch účtu svědka S. vyplývá jak z výpisu spol. Italimex Group s.r.o., tak z výpisu z účtu svědka, jemuž byly tyto dne 30.7. a 4.8.2014 připsány. S příjmovým dokladem vystaveným O. S. na částku 150.000,- Kč ze dne 29.7.2014, stvrzující přijetí částky 150.000 Kč od spol. Italimex Group s.r.o. koresponduje nejen výběr hotovosti z účtu spol. Italimex Group s.r.o. dne 29.07.2014 v 10:18 hodin na pobočce ČSOB, a.s., Praha 1 – Na Příkopě, ve výši 150.000 Kč, ale rovněž výpověď obžalovaného R., který uvedl, že v prvním případě obžalovaní hradili za nákup pohledávek svědkovi v hotovosti. Svědek S. potvrdil

uzavření obchodu mezi spol. WebMoney, kterou zastupoval a obž. S., kdy v několika případech došlo k podepsání Smlouvy o postoupení pohledávek. Pouze v jednom případě bylo ze smlouvy placeno hotově, dále jen bezhotovostním převodem. Zároveň však vyvrátil tvrzení obžalovaného R. týkající se vystavení dokladu pro banku, který by předem avizoval uskutečnění obchodu. Svědek se jednoznačně vyjádřil, že vyjma uzavřené smlouvy, vystavoval klientům certifikát, tento klientovi neslouží jako doklad k vyžádání prostředků ze strany banky. Certifikát toliko stanovuje limity na částky k prodeji nebo nákupu. Obhajoba obžalovaného R. týkající se výběru hotovosti z účtu společnosti toliko z obchodních důvodů, tedy na nákup těchto pohledávek, se jeví jako zcela účelová, neboť prokazatelně došlo k nákupu pohledávek ve výši 350 tis. Kč a z účtu byla v hotovosti vybrána částka přesahující 4 mil. Kč. K dalšímu odčerpání z účtu společnosti vedeného v CZK došlo jak uvedeno převodem na účet společnosti vedený v EUR měně. Celkově se jednalo o částku 640 tis. Kč, z níž byla pomocí bankomatu vybrána obžalovaným R. na Metropoli Zličín, Praha 5 dne 18.07.2014 částka 2.339,75 EUR (ekvivalent 63.000 Kč) a dne 21.07.2014 částka ve výši 1.597,86 EUR (ekvivalent 43.000 Kč). K těmto výběrům lze odkázat na shora uvedené, kdy obžalovaný R. je zachycen na fotografiích provozovatele bankomatu v inkriminované dny a to sám. Dále bylo prokázáno, že dne 7.8.2014 bylo z účtu společnosti Italimex Group s.r.o. vedeného v EUR měně pomocí bankomatu 18ti výběry odčerpáno celkem 17.500 EUR (ekvivalent 487.287,50 Kč). Výběr byl uskutečněn z bankomatu Deutschebank v Itálii, ve městě Pescara, což dle soudu není zcela náhodně zvolené místo, neboť obžalovaní Ch. a S. v přípravném řízení shodně uvedli adresu trvalého bydliště právě v Itálii, Pescara. Rovněž z výpisu z účtu Fio banky vedeného ve prospěch obž. Ch. je patrné, že v období měsíce července až září 2014 jsou obžalovaným uskutečňovány četné výběry z bankomatu Deutschebank, Pescara, Itálie. Jedná se vždy o částky dosahující několika stovek EUR. Zda výběry dne 7.8.2014 byly učiněny skutečně obžalovaným Ch. či S. nelze postavit na jisto, označení některého z nich, by byla ze strany soudu spekulace, byť s ohledem na místo výběrů, možnosti dispozice platební kartou vystavenou k účtu spol. Italimex Group s.r.o., místo výběrů z osobního účtu obžalovaného Ch., jisté indicie soudu dány jsou. Nelze v této souvislosti ani opominout zjištění, že dle výpisu z účtu se obžalovaný R. minimálně od 3.8.2014 pohyboval na území Itálie, kde hradil své výdaje platební kartou. Jedna z plateb je zaznamenána dne 9.8.2014 v xxxx, Pescara, Itálie. Provedený dokazováním bylo postaveno na jisto, že obžalovaní v inkriminovaném období odčerpali z účtů společnosti Italimex Group s.r.o. vedených u ČSOB a.s. částku v celkové výši 5.924.287,50 Kč. Z této částky toliko částka ve výši 450 tis. Kč byla vložena do nákupu pohledávek, které měly být zakoupeny danou společností, byť zcela bez souvislosti s proklamovaným předmětem obchodní činnosti společnosti. Zbylé finanční prostředky odčerpáné z účtu společnosti užíli obžalovaní pro vlastní potřebu, obžalovaný R. si na svůj účet vedený u Fio banky a.s. vložil částku 85.100 Kč a nejméně ve třech případech vložil na účet obžalovaného Ch. vedený v České republice u Fio banky a.s. částku celkem 149.940,- Kč, sám Ch. si na svůj účet vložil částku ve výši 415 tis. Kč. Tyto skutečnosti jsou prokazovány nejen listinnými důkazy opatřenými od příslušné banky, ale i výpovědí obžalovaného R., který odůvodnil vklad na účet obž. Ch. vyhověním žádosti obžalovaného S., který tomuto byl údajně přítomen. Obhajoba obžalovaného ohledně vkladu na vlastní účet byla vyvrácena, když bylo zjištěno, že částka odpovídající půjčce osobě M. F. činila celkem 3 tis. USD (ekvivalent 62.580,- Kč při kursu ke dni 6.8.2014 byl 1 USD/20,86 Kč). Z listinných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný R. zasílal dne 30.4.2014 osobě F. částku ve výši 1.000,- USD a dne 30.5.2014 částku ve výši 2.000,- USD. Tato byla předem vybrána z účtu společnosti Maxland Group s.r.o. jak vyplývá z dokladů Fio banky. Z uvedeného je zřejmé, že nejen, že částka údajně vrácená na půjčku, tedy 85 tis. Kč neodpovídá částce půjčené, tedy 62.580,- Kč, ale není ani zcela logické, proč finanční prostředky vybrané z účtu spol. Maxland Group s.r.o., které jsou jejím výhradním vlastnictvím, byly po úhradě půjčky vloženy na soukromý účet jednatele této společnosti. Z výpovědi obžalovaného R. bylo zjištěno, že bezpečně v jednom případě byly finanční prostředky, opakovaně vybrané na několika pobočkách z účtu spol. Italimex Group s.r.o., vloženy do tašky a předány obžalovaným S. obžalovanému Ch., který je z místa odvezl vozidlem.

33. Pokud bylo ze strany obhajoby namítáno zjištění, že k neoprávněným transakcím mělo dojít v období od 9.7.2014 do 5.8.2014, přičemž k nákupu komponentů sloužících k výrobě padělaných platebních karet docházelo u spol. SOVTE nejdříve až 30.7.2014, lze k tomuto uvést, že provádění fiktivních bezhotovostních platebních transakcí ze strany obžalovaných v inkriminovaném období bylo toliko závislé na obstarání bankovních dat na tzv. černém trhu, které byly užity k výrobě padělaných platebních karet, zajištění obchodní společnosti se sídlem v České republice, zřízení účtu společnosti a zapůjčení mobilního POS terminálu. Je zřejmé, že obžalovaní již na počátku tohoto období museli mít přístup k výrobě padělaných platebních karet s daty oprávněných držitelů nebo tyto za pomoci dalších neztotožněných osob v období předcházející nakoupení komponentů vyráběli. Z dokazování je zřejmé, že obžalovaní Ch. a S.. úkolovali obžalovaného R. k zajištění kontaktu, resp. prodejce zcela konkrétního zboží, ať již jde o tiskárnu, kódér, software atd. Rovněž zakoupení karet v rozsahu 1600 kusů svědčí o tom, že obžalovaní měli v úmyslu s výrobou padělků nadále pokračovat a do budoucna se dále protiprávního jednání v širokém rozsahu dopouštět. Za nikoli laické rozhodnutí lze považovat i nákup karet s magnetickým proužkem, neboť jak vyplynulo z dokazování, v podstatě padělání platební karty s magnetickým proužkem, která neprochází vizuální kontrolou dalších osob, není tak složité. Obžalovaní se vizuální kontrole zcela vyhnuli, když tyto padělané platební prostředky zneužívali prostřednictvím společnosti Italimex Group s.r.o. zapůjčeného terminálu ČSOB a stržené prostředky byly připisovány na účet založený ve prospěch společnosti Italimex Group s.r.o. Tyto pak mohutně odčerpávaly. Jak bylo zjištěno z výpovědi znalce Ing. Bergra, obchod za použití nelegálně získaných dat musí probíhat velmi rychle, neboť je pouze otázkou času, kdy příslušné banky na nelegálnost zareagují a terminál včetně účtů zablokují. Tomuto zcela odpovídá jednání obžalovaných v dané věci, kdy v období jednoho měsíce zneužili velký počet platebních karet, provedli stovky transakcí, kdy rovněž ve shodném období došlo k výběru téměř celé získané kořisti. Taktéž bylo potvrzeno, že protiprávní jednání bylo ukončeno až blokací POS terminálu a platebních karet ze strany banky. V dané věci bylo zjištěno, že pomocí 151 kusů padělaných karet v průběhu jednoho měsíce učinili téměř 300 transakcí, přičemž na účet byla připsána částka ve výši 1,6 mil. Kč, ovšem škoda, na níž bylo cíleno činila 3,1 mil. Kč. Rozdíl v podstatě činí výše prostředků odpovídající zamítnutým transakcím. Vzhledem ke shora uvedenému, kdy bylo prokazatelně zjištěno, že výše odčerpané částky z účtu spol. Italimex Group s.r.o. vedeného u ČSOB dosahovala 6 mil. Kč, je třeba zmínit usnesení policejního orgánu o vyloučení ze společného řízení ze dne 8.4.2019. Po vrácení věci k došetření ze strany soudu, došlo právě k vyloučení věci, kdy původní obžaloba zněla na zneužití 1933 ks padělaných platebních karet vydavatelský bank v USA a jiných státech. Škoda, která několika tisíci transakcí měla vzniknout, se pohybovala okolo 30 mil. Kč, přičemž faktická škoda činila téměř 7 mil. Kč. Z tohoto důvodu se jeví logické, že obžalovaní měli možnost z předmětného účtu odčerpat v průběhu inkriminovaného období částku dosahující bezmála 6 mil. Kč.

34. Na základě provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaní P. S.. a Y. Ch. se jako spolupachatelé dopustili shora uvedeného jednání, kdy tímto naplnili jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní jednak všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku s odkazem na společné ustanovení § 238 trestního zákoníku, neboť padělali prokazatelně 151 kusů platebních prostředků vydavatelských zahraničních bank, tedy nezjištěným způsobem pořízená bankovní data nakódovali na zakoupené karty s magnetickým proužkem, které v 289 případech použili jako pravé, když s nimi provedli neoprávněné transakce vůči účtům 28 zahraničních bankovních subjektů a způsobili tak škodu ve výši 1.608.076,22 Kč. Pro stanovení rozsahu nelze vycházet toliko ze vzniklé škody, tato není totožná s rozsahem, v jakém byl trestný čin spáchán. V daném případě je sice základním kritériem počet padělaných platebních prostředků, ale při stanovení rozsahu je třeba přihlídnout ještě k dalším kritériím jako je stadium trestného činu, množství zjištěných dat k platebním prostředkům při využití zařízení sloužících pro padělání platebního prostředku, počet použití padělaných prostředků při placení či v bankomatech, počet využitých skimmovacích zařízení či jiných nástrojů,

předmětů, počítačových programů pro padělání či pozměnění platebního prostředku, počet bankovních subjektů, vůči jejichž účtům byly takové padělané platební prostředky použity, rozsah územního použití padělaných platebních prostředků, doba trvání padělání a jejich následného využívání a prognózy dalšího jednání pachatelů. Dle ustálené judikatury je třeba za značný rozsah považovat velké množství získaných údajů k platebním prostředkům a v návaznosti na to desítky padělaných platebních prostředků a desítky neoprávněných transakcí. V případě velkého rozsahu je hovořeno o stovkách takových případů. (srov. usnesení velkého senátu trestního kO.ia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. 5. 2017, sp.zn. 15 Tdo 1491/2016). Soud s ohledem na okolnosti případů, kdy bylo zneužito 151 kusů padělaných karet v 289 případech, za použití jednoho platebního terminálu v období nepřesahující jeden měsíc, kdy došlo k použití těchto karet vůči 28 vydavatelským bankám se sídlem v USA, dospěl k závěru, že lze skutečnosti hodnotit ve prospěch obžalovaných a posoudit rozsah ještě jako toliko značný. Soud přiznává, že nemohl opominout skutečnost, že původně podaná obžaloba, v níž bylo argumentováno velkým rozsahem, zněla na zneužití celkem 1933 kusů padělaných platebních karet, které byly použity vůči účtům 189 zahraničních vydavatelských bank a celková zamýšlená škoda činila částku přesahující 30 mil. Kč. Soud tedy i s ohledem na tyto skutečnosti, kdy došlo k vyloučení části jednání ze společného řízení, učinil závěr o stanovení rozsahu. Jednak obžalovaní naplnili svým jednáním znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, neboť společným jednáním se obohatili ke škodě poškozených tím, že je uvedli v omyl, když užili padělané platební prostředky jako pravé a vylákali od poškozených shora uvedenou částku, přičemž si byli plně vědomi toho, že prováděné platební transakce jsou zcela neoprávněné, když byly činěny za pomoci 151 kusů padělaných platebních karet získaných nakódování odcizených dat oprávněných držitelů platebních karet a způsobili tak celkovou škodu ve výši 1.608.076,22 Kč, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že sebe obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo a pokusil se způsobit škodu ve výši 1.509.950,81Kč, tj. škodu v celkové zamýšlené výši 3.118.027,03 Kč, tedy škodu značného rozsahu podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku (částka dosahující nejméně 1.000.000,- Kč).

35. Obžalovaný M. R. svým shora popsaným jednáním naplnil po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní jednak všechny zákonné znaky skutkové podstaty pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku s odkazem na společné ustanovení § 238 trestního zákoníku, neboť úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten padělal platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý a spáchal takový čin ve značném rozsahu, v jednočinném souběhu s pomocí podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten sebe obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, dílem úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby ten se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že sebe obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

36. Účastenství ve formě pomoci je v jednání obžalovaného R. spatřováno především v tom, že jak před činem, tak v průběhu něho, vytvářel spoluobžalovaným podmínky pro to, aby hlavní pachatelé mohli svou trestnou činnost provádět co nejúčinněji. Ať již pomoc při počátečním nákupu obchodní společnosti, tak aktivní účast při zakládání účtů, zajištění POS terminálu od bank, zajištění komponentů sloužících k výrobě padělaných platebních karet vč. pomoci při zprovoznění těchto zařízení, obsluha mobilního telefonu navázaného na spol. Italimex s.r.o., samotné odčerpání

finančních prostředků pomocí výběrů v bankomatech i na pobočkách, vkládání peněz na účet spoluobžalovaného, účast při nákupu pohledávek od spol. WebMoney, vytváření stvrzenek sloužících bance jako potvrzení o uskutečněném prodeji, zajištění účetní společnosti, poskytování zázemí při návštěvách spoluobžalovaných v Praze za účelem vytváření podmínek pro trestnou činnost.

37. Pokud se jedná o zavinění, dospěl soud k závěru, že obžalovaní S.. a Ch. jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když se dopouštěli jednání směřující k neoprávněnému získání finančních prostředků a zároveň padělání platebních prostředků, ke kterému se vědomě rozhodli. Obžalovaní tedy chtěli způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem společnosti na ochraně osobní svobody a majetku a také jej porušili a dále svým vědomým jednáním chtěli porušit zájem společnosti na ochraně českých i jiných, než tuzemských platebních prostředků a tyto zájmy také porušily. Obžalovaný R. dle soudu jednal v úmyslu nepřímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tedy poskytoval shora specifikovanou pomoc, přičemž věděl, že svým jednáním může porušení zájmů chráněných zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Lze u obžalovaného R. připustit, že v počátku navázání pracovní spolupráce mezi obž. Ch. a následně obž. S.. nemusel vědět či předpokládat, že jejich jednání ohledně zakoupení společnosti je čistě účelové, směřující k přípravě podmínek pro páchaní trestné činnosti. Ovšem další vývoj podnikání spoluobžalovaných vykazoval jednoznačně indicie toho, že se jedná nejen o nestandardní průběh obchodní činnosti, ale přesahuje hranice legálnosti. Obžalovaný R. v inkriminované době byl 24letý mladý muž, který se sice začal v životě po studiích teprve orientovat, na druhou stranu nelze opominout, že se jedná o inteligentního člověka s vysokoškolským vzděláním a jak sám uvedl, již v té době s podnikatelskými zkušenostmi, jejichž rozsah přesahoval hranice České republiky. Z těchto důvodů nelze uvěřit tomu, že by byl po celou dobu tak naivní a svého jednání se dopouštěl zcela nevědomě. Okolnosti, o nichž sám vypověděl, tedy, že společnost obchod s vínem vůbec nezačala, přičemž na účtu se hromadili finanční prostředky dosahující miliónových částek, o jejichž původ se obžalovaný údajně nezajímal, tyto byly masivně z účtu vybírány a dále používány obžalovanými k osobní potřebě či nákupu pohledávek u spol. WebMoney. Dále skutečnost, že společnost neměla zajištěny žádné prostory k nakládání se zbožím, žádné zaměstnance, přičemž zázemí a obsluhu firemního telefonu činil obž. R. sám. V neposlední řadě skutečnost týkající se výše zmíněného vytváření stvrzenek potvrzujících obchodní transakci, kdy obžalovaný se hájil tím, že toto činil z avizovaného důvodu ztráty dokladů. Taktéž tvrzení obžalovaného R. o tom, že se domníval, že nákup 1100 ks plastových karet s magnetickým proužkem a 500 plastových karet má sloužit k výrobě zaměstnaneckých karet, se jeví neuvěřitelným vzhledem k tomu, že sám obžalovaný R. uvedl, že se domníval, že stavební firma obž. S.. čítá cca 10 zaměstnanců. V této souvislosti nelze opět nezmínit výsledky domovní prohlídky, kde v bytě užívaném obžalovaným R. byla nalezena řada dokumentů vztahující se ke společnosti Italimex Group s.r.o. včetně dvou kusů platebních karet znějících na jméno obžalovaného Panfio S., mobilních telefonů navázaných na společnost Italimex Group s.r.o. a POS terminálu vydaného ČSOB a předaného dne 1.8.2014. S ohledem na uvedené soud učinil závěr o subjektivní stránce tak, jak uvedeno shora.
38. Povaha a závažnost žalovaných zločinů je dána významem chráněných zájmů, které byly činem dotčeny. S ohledem na tyto skutečnosti naplňuje bezesporu jednání obžalovaných i trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která je v daném případě reprezentována zájmem společnosti na tom, aby byly chráněny shora uvedené objekty trestného činu.
39. V průběhu dokazování při hlavním líčení soud nezjistil jakékoliv skutečnosti, které by vyvolávaly pochybnosti o trestní odpovědnosti jednotlivých obžalovaných z hlediska přičetnosti a které by tak zakládaly potřebu zkoumat jejich duševní stav.

40. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z hledisek pro posuzování této otázky rozhodných, jež jsou zakotvena zejména v ustanoveních § 38 odst. 1, § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku. Bral tedy v potaz povahu a závažnost stíhaného jednání, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaných, jejich dosavadní způsob života a možnosti jejich nápravy. V rámci vyměření trestu soud postupoval tak, aby odlišil podíl jednotlivých obžalovaných, míru jejich aktivity, ale i jejich následný postoj k páchanému trestnému činu, jakož i okolnosti polehčující a přitěžující. Závažnost stíhaného činu je dána výší škody v celkové zamýšlené výši přesahující tři milióny Kč.
41. K obžalovaným bylo zjištěno, že dosud nebyli na území České republiky soudně trestáni. Obžalované Ch. a S.. na území České republiky neváží žádné rodinné, sociální a pracovní vazby, v tuzemsku nikdy dlouhodobě nepobývali. Obžalovaný R. je k České republice vázán delší dobu pracovními vazbami, rodinné však shledány nebyli.
42. Jelikož soud odsoudil obžalované za více trestných činů, byl jim uložen v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 4 tr. zákoníku, neboť se jedná o zákonné ustanovení, které se vztahuje na čin přísněji trestný, než trestný čin podvodu podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku. Obžalovaní tak byli ohroženi trestem odnětí svobody v rozmezí 5-10 let. Jako polehčující okolnost soud hodnotil jejich dosavadní bezúhonnost a rovněž dobu uplynulou od spáchání trestné činnosti. Jako přitěžující soud hodnotil skutečnost, že se dopustili více trestných činů s vysokým rozsahem zamýšlené škody. Nelze opominout i množství zneužitých platebních prostředků. Pokud jde o postoj obžalovaných Ch. a S.. k samotnému trestnímu řízení, hodnocený toliko jako jedno z hledisek výměry trestu, tak ti to v přípravném řízení využili svého práva a odepřeli vypovídat, v řízení před soudem bylo prostřednictvím mezinárodní právní pomoci zjištěn postoj obž. S., který opakovaně žádal o konání hlavního líčení v nepřítomnosti. Tímto dal soudu jednoznačně najevo, že nemíní využít svého práva a k věci si vyjádřit. U obžalovaného Ch. je jeho postoj k trestnímu řízení ještě jednoznačnější, kdy prostřednictvím mezinárodní právní pomoci se nepodařilo soudu s ním kontakt navázat a to ani v Itálii, kde původně dlouhodobě žil, ani v jeho domovském státě, kdy se jej nepodařilo dohledat. Soud za splnění podmínek rozhodl o řízení proti uprchlému. Pokud v průběhu soudního řízení si tento obžalovaný zvolil obhájce na plnou moc, na jeho pozici uprchlého se z pohledu soudu ničeho nezměnilo. Obžalovaný byl pro soud stále nekontaktní, k soudu se nedostavoval, nereagoval nikterak na nařízená hlavní líčení. Z pohledu soudu se tedy obžalovaný Ch. nadále vyhýbal trestnímu řízení a rovněž ani on nejevil zájem se ke skutečnostem kladeným mu za vinu vyjádřit. Soud při stanovení a výběru trestu rovněž zohlednil i míru zapojení těchto obžalovaných do spáchané trestné činnosti.
43. Soud s ohledem na uvedené vyměřil obžalovanému P. S.. úhrnný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání pět a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Soud dále obžalovanému uložil trest vyhoštění a to vyměřený na dobu pěti let, neboť obžalovaný jako cizí státní příslušník se na území České republiky dopustil závažné trestné činnosti. Uložení takového trestu vyžaduje zájem na bezpečnosti majetku a nebrání mu žádná ze zákonných překážek. Při výměře tohoto trestu vzal soud na vědomí dobu uplynulou od spáchání trestné činnosti, kdy bylo zjištěno, že v podstatě od roku 2014 se obžalovaný na území České republiky nezdržuje. Obžalovanému byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti. Jako přiměřenou výměru soud považoval dobu pěti let. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu. Soud současně uložil obžalovanému trest propadnutí věcí blíže specifikovaných ve výroku rozsudku, neboť zajištěním shora uvedených věcí dospěl soud k závěru, že se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti.

44. Pokud jde o obžalovaného Y. Ch. považoval soud na základě výše uvedeného za přiměřené úhrnný trest vyměřený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání pěti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň soud obžalovanému uložil trest vyhoštění a to na dobu pěti let, neboť obžalovaný jako cizí státní příslušník se na území České republiky dopustil závažné trestné činnosti. Uložení takového trestu vyžaduje zájem na bezpečnosti majetku a nebrání mu žádná ze zákonných překážek. Při výměře tohoto trestu vzal soud, shodně jako u obž. S., na vědomí dobu uplynulou od spáchání trestné činnosti, kdy bylo zjištěno, že se od spáchání trestné činnosti v tuzemsku nevyskytuje.
45. Ve vztahu obžalovanému M. R. soud kromě výše uvedených skutečností týkající se bezúhonnosti, uplynulé doby od spáchání trestné činnosti, výše zamýšlené škody, hodnotil jeho postoj k trestnímu řízení. Obžalovaný od počátku trestního řízení spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, v rámci své obhajoby popsal skutečnosti týkající se samotné trestné činnosti, byť svoji vinu na jednání nepřipustil. Soud rovněž při výměře trestu posuzoval jeho účast na samotné trestné činnosti hlavních pachatelů a to ve formě nejlehčí z forem účastenství, pomoci.
46. Při výměře trestu soud, vědom si všech uvedených okolností, využil v případě obžalovaného R. ustanovení § 58 tr. zákoníku týkající se mimořádného snížení trestu odnětí svobody. Ze samotného názvu ustanovení § 58 tr. zákoníku plyne, že při jeho aplikaci půjde o mimořádné snížení trestu, nikoli o běžný postup soudu. Soud může dle odst. 6 daného ustanovení přistoupit ke snížení trestu za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu nebo za pomoc k trestnému činu, s ohledem na povahu a závažnost přípravy, pokusu a pomoci a pokud má za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání. Jsou-li výše uvedené obecné zásady aplikovány na posuzovaný případ, nabyl soud přesvědčení, že zákonné podmínky pro postup podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku dány jsou. V posuzovaném případě, vedle shora uvedených polehčujících okolností, je třeba vzít na zřetel dobu, která uplynula od spáchání tohoto skutku. Účelem a především smyslem každého trestu je, aby přicházel bezprostředně po spáchání trestné činnosti. Soud v daném případě má za to, že uložením trestu odnětí svobody, bez umožnění obžalovanému ukázat, zda skutečně i nadále povede řádný život na svobodě, by bylo nepřiměřeně přísné a zásah do osobní svobody v podobě uloženého trestu odnětí svobody by soud vnímal jako podstatně citelnější postih, než pokud by trest následoval bezprostředně po spáchání zločinu. V případě obžalovaného R. se v době spáchání trestného činu jednalo o osobu velmi mladou, vedenou snahou o rozvoj svého podnikání, která se od té doby jistě vyvinula a dle provedeného dokazování žije řádným životem. V případě omezení osobní svobody a vytržení obžalovaného z dosud vedeného života, by dle soudu znamenalo do budoucna pro společnost větší problém, než umožnit mu nadále vést život na svobodě a tím mu dát plnou možnost dostát svých závazků ohledně uhrazení vzniklé škody poškozeným.
47. S ohledem na uvedené byl obžalovanému R. za použití ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody uložen trest ve výměře 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Tento podmíněný trest byl zároveň zpřísněn uložením dohledu probačního úředníka. Současně mu byla uložena povinnost, aby během zkušební doby dle svých sil uhradili vzniklou škodu. Bude tedy pouze na obžalovaném, zda podmínek uložených jim soudem dostojí. Soud dále uložil obžalovanému trest propadnutí věci blíže specifikovaných ve výroku rozsudku, neboť zajištěním shora uvedených věcí dospěl soud k závěru, že se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti.
48. Soud se domnívá, že takto uložené tresty obžalovaným odpovídají všem zákonným hlediskům a považuje je za dostačující k tomu, aby plnily svoji generálně preventivní, ale i individuálně převýchovnou funkci.

- 49.K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojili poškozené společnosti ČSOB a.s. s částkou 873.322,54 Kč, 1 St Ed Credit Union s částkou 550,50 USD, America First Federal Credit Union s částkou 1.070,34 USD, Capital One, National Association s částkou 26.042,86 USD, Central Willamette Community Credit Union s částkou 38,246,69 USD, Parsons Federal Credit Union s částkou 543.85 USD, PNC Bank, National Association s částkou 10.270,62 USD, Credit One Bank N.A. s částkou 538 USD, WestStar Credit Union s částkou 2.700,- USD a Oregon State Credit Union s částkou 14.648,- USD.
- 50.Soud se zcela ztotožnil s vysloveným názorem státního zástupce ohledně použitelnosti dokumentů vyžádaných od zahraničních bank včetně jejich připojení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. Obžalovaný R. namítal zákonnost opatření těchto listinných důkazů a připojení poškozených s odkazem na sdělení banky Wells Fargo bank, z níž plyne, že požadované skutečnosti lze z její strany poskytnout toliko na základě vyžádané mezinárodní právní pomoci a na to navazujícího soudního příkazu příslušného amerického soudu. V této souvislosti je třeba dle soudu mít na mysli, že poškozené vydavatelské banky se nacházejí v různých státech Spojených států amerických, kdy každý z 50ti nezávislých států má vlastní legislativu a jurisdikci. Zmíněná banka Wells Fargo bank sídlí ve státě California, kdežto poškozené banky, které se řádně a včas připojily k trestnímu řízení, sídlí ve státě Pennsylvania, Utah, Virginia, Oregon, Nevada a Michigan. Orgány činné v trestním řízení tedy zcela v souladu s trestním řádem vyžádaly od vydavatelských bank, jež vešly již v předchozím období do kontaktu s ČSOB a.s. a postupně zasílaly doklady svědčící o neoprávněnosti transakcí, další dokumenty a vyzvaly je k vyjádření, zda jim vznikla škoda a pokud ano, zda se s touto částkou připojují k trestnímu řízení. Pokud tak tyto banky policejnímu orgánu požadované zaslaly, jistě tak jednaly zcela dobrovolně a v souladu s legislativou konkrétního státu a dle soudu není pochyb o tom, že byly získány legálně.
- 51.V průběhu dokazování u hlavního líčení byla pro účely trestního řízení prokázána škoda vzniklá jednáním obžalovaných tak, jak byla vyčíslena ve výroku rozsudku. Pokud jde o nárok poškozené ČSOB a.s., ve vztahu k této poškozené byla zjištěna škoda způsobená obžalovanými ve výši 734.601,61 Kč. Z dokazování vyplynulo, že částka ve výši 330.330,95 Kč byla zadržena poškozenou bankou před připsáním na účet společnosti Italimex Group s.r.o. a to na základě odkladu splnění příkazu klienta. Po odečtení těchto zadržovaných plateb byla stanovena skutečná škoda vzniklá poškozené ČSOB a.s. na částku 404.270,66 Kč. Tato částka byla obžalovaným uložena k náhradě škody. Z listin doložených jednotlivými zahraničními subjekty a rovněž tak ze strany ČSOB a.s. byly zjištěny výše škod způsobené přímo jednotlivým poškozeným zahraničním bankám. Tyto byly dle kursovního lístku ČNB ke dni jednotlivých neoprávněných transakcí převedeny do příslušné měny. U většiny zahraničních bank se rozdílily mezi částkami, s nimiž se banky připojily a částkami zjištěnými soudem, lišily právě s ohledem na použití patřičného měnového kursu. Soud tedy uložil obžalovaným společně a nerozdílně uhradit poškozeným 1 St Ed Credit Union škodu ve výši 545 USD, America First Federal Credit Union škodu ve výši 1.058,63 USD, Capital One, National Association škodu ve výši 1.225,81 USD. Central Willamette Community Credit Union škodu ve výši 38.246,69 USD, Parsons Federal Credit Union škodu ve výši 537,91USD, PNC Bank, National Association škodu ve výši 782,07 USD.
- 52.S ohledem na uvedené byly poškozené společnosti ČSOB, a.s., 1 St Ed Credit Union, America First Federal Credit Union, Capital One, National Association, Parsons Federal Credit Union a PNC Bank, National Association odkázány se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.
- 53.Vzhledem k tomu, že provedeným dokazováním nebyla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a vznikem škody na straně bankovních ústavů a to Credit One Bank N.A., WestStar Credit Union, Oregon State Credit Union 14.648,- USD, byly tyto poškozené odkázány se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný či chybí. V řízení vedené proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu. Poškozený v případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznání poškozenému alespoň zčásti nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha 16. prosince 2020

JUDr. Lenka Cihlářová předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Martina Horáková